

El Rec Clar

NUM. 6

REVISTA DE VIDRERES

JUNY 1999

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants	670 06 77 40
Oficina Vigilants	972 85 00 00
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Oficines Municipals	972 85 00 25
<i>Fax Oficines Municipals</i>	<i>972 85 00 50</i>
Assistent Social	972 85 01 70
Llar d'Infants	972 85 09 17
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cultural	972 87 50 85
Llar dels Jubilats	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
Piscina Municipal	972 85 00 27
IES	972 85 07 11
Pavelló municipal (públic)	972 85 12 14
Pavelló municipal (oficines)	972 85 14 45
Mossos d'Esquadra	088
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
<i>Fax Comissaria</i>	<i>972 84 22 01</i>
Informació ciutadana	012
Bombers	085
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Farners	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva	972 85 85 00
Correus i Telègrafs	972 85 11 33

Nova adreça: C/ Sils, 1 - baixos

Horari: dilluns a divendres, de 10 a 1

dissabtes de 10 a 12

Farmàcia	972 85 05 75
Regidoria	972 85 00 61
Consell Comarcal	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació)	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català)	972 84 21 61
<i>Fax Consell Comarcal (Servei de Català)</i>	<i>972 84 08 04</i>
Enher (avaries)	900-77 00 77
Protecció animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
Veterinari titular	972 84 26 42
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
Fills R. Mas	972 85 04 25
SARFA	972 85 01 57
Taxi - Pedro Cueto	972 85 10 52
Taxi - Rafael Vico	972 85 11 39
Mòbil Rafael Vico	609 31 69 32

Horaris de serveis**Oficines municipals**

De l'1 de juliol al 15 de setembre.

De dilluns a divendres, de 3/4 de 8 del matí a 3 de la tarda.

Serveis tècnics (Lluís Lloret i Quer, arquitecte tècnic)

Dilluns, dimecres i dijous, de 10 del matí a 3 de la tarda.

Serveis socials (Maite Boldú, treballadora social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Jutjat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Matins de 10 a 1:

Dijous, divendres i dissabtes.

Tardes de 3/4 de 4 a 8:

Dimarts, dimecres, dijous i divendres.

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Nota: En el proper número de la revista publicarem els horaris d'atenció al públic de l'alcalde i dels regidors del nou equip de govern de l'Ajuntament de Vidreres, sorgit de les eleccions municipals celebrades el 13 de juny d'enguany.

Cobrament de l'IAE

A Vidreres

Dies 12 d'agost, 2 i 18 de setembre.

A la Sala d'Actes, de 9 a 1.

Al Consell Comarcal

De l'1 d'agost al 30 de setembre.

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de.....	4 - 5
Des de la Casa de Vila.....	6 - 7
Parlem amb.....	8 - 9
Centre cultural	10
Llar de jubilats i L'esplai dels joves..	11
Anem a estudi	12 - 15
Actualitat.....	16 - 18
Cultura	19 - 22
Esports	23 - 27
Opinió	28
El viatge.....	29
Fem una queixalada.....	30
Entreteniments	31

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: L'olors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé i Anna Viader.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació.

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Vidreres. (Foto: Silvia Tejedor)

amb la col.laboració de

Diputació de Girona

Les eleccions municipals del passat 13 de juny al nostre poble han tingut dos components inèdits que les han fet ben singulars: la no participació de la coalició CiU i la presentació per primera vegada del PP. Sobre la influència del primer aspecte en els resultats finals, cada vidrerenc i vidrerenca té la seva teoria, i les diferents formacions ja han reflexionat sobre com els ha afectat. En relació al segon aspecte, la candidatura del PP ha tingut una important virtut: ha estat durant la campanya i els dies previs que el seu cap de llista ha deixat el to provocatiu i insultant a què ens tenia acostumats i s'ha mogut en una línia més respectuosa i democràtica. Si aquest és el primer senyal d'una futura actitud més normalitzada, benvingut sigui.

Amb els resultats a la mà, el més destacable, sens dubte, ha estat l'abstenció. S'ha donat l'índex de participació més baix en unes municipals a Vidreres, reflex, segurament, tant de la situació particular esmentada anteriorment com de la tendència abstencionista general a la nostra societat. Aquesta baixa de la participació és un mal senyal i ha de fer reflexionar seriosament els partits, que han d'afavorir la implicació ciutadana al llarg de tota la legislatura, no només quan s'acosten eleccions.

A banda d'això, és remarcable el creixement espectacular d'ERC i el manteniment en la seva línia habitual del PSC. Ara el que cal és posar-se a la feina amb el positiu referent del treball unitari i conjunt de l'anterior legislatura, cosa que no es contradiu amb el fet que cada grup treballi per dur a terme les seves ofertes electorals, demostrant que la campanya no és només un foc d'encenalls. Han passat els quinze dies de les promeses: ara comencen els quatre anys de les actuacions.

El mas Bellveí o Flassià, el pas d'un mas a un barri

El mas Bellveí, actualment conegut com mas Flassià, està situat al nord del terme de Vidreres i ha sofert molts canvis al llarg dels segles.

En el segle XIII, aquest mas ja existia i els seu domini directe corresponia al vescomte de Cabrera. El 1437 Pere Bellveí reconeix ser pagès de remença, estant sotmès a 5 dels 6 mals usos, situació en què es trobaven altres pagesos de Vidreres. La família Bellveí va anar ampliant les seves possessions: el 1421 adquireix una peça de terra del mas Boson de Vidreres; el 1418 un camp de terra pertanyent al mas Flor; el 1553 una peça de terra de conreu a Vidreres que afronta amb el camí de Lloret, sota domini directe del senyor de la torre Bruguera; el 1571 un camp en el lloc anomenat Pradell; el 1610 van adquirir en subhasta pública el mas Flor, que estava situat entre el mas Bellveí i el mas Moragues; i el 1634 compren terres del mas Carbonell, que estava situat al nord del mas Bellveí. Amb totes les adquisicions anteriors i d'altres, el mas Bellveí arribà a tenir una extensió d'unes 200 vessanes.

Una font d'ingressos dels Bellveí eren els dots que aportaven les dones o homes que es casaven amb l'hereu o pubilla Bellveí, i que es plasmaven a través dels capitols

matrimonials. Els Bellveí es van casar bàsicament amb gent de Vidreres i pobles veïns com Maçanet, i en mesura amb gent de pobles llunyans. El 1314 Lleó Bellveí signà capitols matrimonials amb Guillema Boneta de Vidreres. Baldiri Bellveí es casà quatre vegades, el 1536 amb Caterina Albanell de Vidreres, posteriorment amb Francesca Comateres de Maçanet, el 1545 amb Anna Flor de Riudellots de la Selva, i el 1559 amb Margarida Torra de Fogars de Tordera. El 1581 Baldiri Bellveí, fill de l'anterior, es casà amb Marganda Jalpi de Maçanet. El 1611 Joan Pau Bellveí es casà amb Eulàlia Roure de Maçanet, matrimoni amb el qual es van posar les bases per a la unió del mas Bellveí i el mas Roure de Maçanet de la Selva. El 1635 Peronel·la Roure-Bellveí, pubilla dels masos Roure i Bellveí, va contreure matrimoni amb Marc Llobet, fill de Baldiri Llobet, amo del mas Llobet (la Torre) de Vidreres. El 1824 Antònia Puigvert i Roure es va casar amb Manel Quet i Ginestà, propietari del mas Gelats de Santa Susanna. D'aquesta manera van estar en les mateixes mans els masos Bellveí de Vidreres, Roure de Maçanet i Gelats de Santa Susanna. A principi del segle XX els propietaris d'aquests masos, en morir sense fills, els van dei-

xar a la seva minyona, Maria Arolés i Abella. Aquesta, en ser soltera, ho deixà, a la seva mort, a Beneficència de l'Acció Catòlica, d'Arenys de Mar.

El mas Bellvei funcionà com una explotació pagesa, però no era treballada directament pels seus amos, sinó pels masovers. L'últim masover fou en Canyet, que hi visqué fins a la dècada dels 60 de l'actual segle. Fou en aquella dècada que el mas fou venut amb fins immobiliaris a través de l'empresa Mas Flassià, S.A.; així, les terres del mas Flassià foren urbanitzades, amb una zona ocupada per xalets destinats bàsicament a segona residència de

gent de Barcelona, i l'altra com a prolongació del casc urbà, on la gent hi viu durant tot l'any, i constitueix el barri del Mas Flassià. Entre les dues zones hi viuen unes 475 persones, quantitat que s'incrementa a l'estiu. L'edifici del mas funcionà com a restaurant fins als primers anys de la dècada dels 90.

El mas Moragues, amb una extensió d'unes 30 vessanes, a mitjans de l'any 90 fou enderrocat i s'urbanitzà com a prolongació del barri del Mas Flassià.

Josep Formiga i Bosch

Vidreres 1387

Era l'any 1387 i divendres 9 d'agost quan a l'església parroquial de la benaventurada Maria de Blanes se celebrà una assemblea presidida pel dinàmic vescomte de Cabrera Bernat IV (1373-1423), assistit per Jaume Puig, notari públic de la vila dita, Guillem Bitxes, rector del temple mencionat, i Pere Alemany de Bellpuig, jove majordom de la casa del vescomte, i en la qual estava present molta gent.

Havien fet realitat tan necessària reunió les viles d'Hostalric, capital territorial, i Blanes, capital marítima, amb les parròquies de Sant Esteve de Tordera, Maçanet i Vidreres, els castells termenats de Montclús i Montpalau i, sense cap altra precisió, Arbúcies i Riudarenes. Tant en nom propi com en el dels llocs, parròquies, castells termenats i viles de tot el vescomtat, jurats i síndics corresponents presentaren reclamacions de caràcter econòmic amb rebaixes pertinents i altres de caràcter civil i penal.

Les reclamacions estaven relacionades, en primer lloc, amb impostos creats per les compres dels castells de Blanes i de Palafoles; es reclamà que, per fadi-

ga i clam, el deutor pagués quatre diners; que ningú no pogués anar a la presó fora del seu terme, si en el seu n'hi havia, ja que totes les presons del vescomtat eren segures; que si hi ha persones amb pliets diversos que no paguin més que el dia de la compareixença; que únicament es pagui escriptura feta; que quan va a un mercat del vescomtat, cap home, o dona, pugui ésser pres per deutes, excepte si es tracta de censal, carta de comanda i sospita que s'escapa i per cap raó li siguin preses bèsties, etc.

Totes les reclamacions foren ateses pel senyor vescomte amb la fórmula lapidària i notarial: «*Plau al dit senyor*», pronunciada després de cada reclamació amb gran satisfacció de tothom i, naturalment, dels síndics de la parròquia de Vidreres. Els síndics dels vidrerencs varen ésser Bernardus, o Bernat, Castell i Guillelmus Januarius, o Guillem Janer, noms i cognoms o llinatges importants per a la història de l'onomàstica de la vila que mereixen ésser considerats quan es tracta de retolar carrers nous de Vidreres.

Antoni Vives Coll

Acords del Ple de l'Ajuntament

En el Ple del 17 de maig de 1999 es van adoptar els següents acords:

- * Aprovar la signatura d'un conveni sobre els serveis de sanejament de les urbanitzacions Aiguaviva Park i Lloret Residencial als termes municipals de Vidreres i Lloret de Mar. En aquest pacte, l'Ajuntament de Vidreres dona la seva autorització perquè l'estació depuradora municipal situada dins l'àmbit de la urbanització Aiguaviva Park, al terme municipal de Vidreres, pugui rebre i depurar les aigües de la urbanització Lloret Residencial del terme de Lloret de Mar. Les instal·lacions de l'estació depuradora i la seva gestió es cedeixen a la Junta de Sanejament.

- * Aprovar inicialment l'estudi de detall amb el títol de Naturopolis que preveu la construcció d'un complex hotel·turístic de vacances amb una àrea d'equipaments socioculturals i recreatius integrats a la natura, a les zones «3b» i «B3» de Mas Flassià (darrere el restaurant, a la zona de l'antic camp de tir).

- * No admetre a tràmit la resolució de la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme per la qual se sol·licitava que l'Ajuntament iniciés un procés de revisió de la llicència concedida per a la construcció d'una nau destinada a granja porcina al Mas Toixó de Vidreres. L'Ajuntament considera que la concessió de la llicència efectuada el 23 de setembre de 1997 està plenament justificada perquè es compleixen tots els paràmetres, tant urbanístics com relatius al volum edificable.

- * Aprovar el canvi d'usos d'una parcel·la situada al sector de Cartellà que promou l'empresa grues Viñolas, S.L. de Vidreres per tal de poder canviar d'emplaçament el cementiri de cotxes que actualment es troba al peu de la carretera N-II.

- * Convocar un concurs públic per a l'adjudicació del Projecte de Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Vidreres. Tot i existir la possibilitat de fer aquesta adjudicació directament, s'ha interpretat que el concurs és la forma idònia a fi i efecte que puguin participar en l'adjudicació l'Ajuntament, els seus Serveis Tècnics i Jurídics i la Comissió d'Urbanisme de Girona. Aquesta revisió s'imposa davant la necessitat d'adaptar el Pla General a la nova legalitat i de tenir en compte l'evolució de la situació socioeconòmica de Vidreres, diferents de les que van orientar el Pla actual ara fa disset anys.

- * Aprovar definitivament el Reglament del servei d'abastament d'aigua potable. Entre altres coses, aquest reglament estableix els drets i les obligacions dels prestadors del servei i dels abonats, la contractació d'abonaments,

regula les instal·lacions exteriors i interiors, els sistemes de mesura i el consum i la facturació.

- * Nomenar Eva Ramos com a nova auxiliar administrativa de l'Ajuntament i Juan Carlos Sacasa com a ajudant de l'encarregat del pavelló. A les convocatòries d'aquestes places s'havien presentat 24 sol·licituds per a la primera i 12 per a la segona. L'empresa Organigrama ha estat la responsable de portar a terme els treballs de valoració dels currículums presentats i les proves corresponents per demostrar la capacitat i idoneïtat dels aspirants. Els onze regidors de la Corporació han actuat com a tribunal qualificador i, a partir dels resultats presentats per l'empresa abans esmentada, han proposat el nomenament dels guanyadors.

- * Nomenar l'arquitecte tècnic Jordi Llinàs com a nou membre dels Serveis Tècnics de l'Ajuntament, concretament per al control d'obres i gestió urbanística. A aquesta plaça s'hi van presentar cinc ofertes, de les quals es va escollir la guanyadora, que va ser la que va obtenir més punts d'acord amb els criteris de puntuació.

- * Convocar una plaça d'educadora per a la Llar d'infants per cobrir les necessitats de servei de cares al curs vinent. El procediment que se seguirà serà el de concurs-oposició amb unes proves que consistiran en el desenvolupament d'un tema escollit entre els que s'esmenten a les bases, la defensa oral del tema i una entrevista amb el tribunal qualificador. Es demana una titulació d'FP 2n grau tècnic especialista en Jardí d'infància o professor de Primària especialitzat en educació infantil.

- * Aprovar el projecte i el plec de clàusules d'adjudicació del Centre Cívic després que en la fase d'exposició al públic no s'hi presentessin al·legacions. A les clàusules s'hi especifica que l'adjudicació de la totalitat del projecte es faci per procediment obert, mitjançant la forma de subhasta, a una mateixa empresa que haurà de dur a terme les obres en dues fases diferents: la primera el 1999 (inclosa al Pla d'Obres i Serveis de la Generalitat) i la segona corresponent al pressupost del 2000.

- * Aprovar inicialment les noves taxes de connexió de clavegueram: mà d'obra i material de la connexió estàndard des de l'edifici fins al mig del carrer (de 5 a 7 metres amb tub de 20 cm. de diàmetre): 45.000 pessetes. Per cada metre de tub d'excés: 5.800 pessetes. Per pou de registre: 40.000 pessetes.

El PSC renova la majoria, ERC pren el relleu de CiU i el PP entra a l'Ajuntament

En les eleccions municipals del 13 de juny d'enguany, el PSC ha obtingut 6 regidors i ha renovat la majoria absoluta que ja tenia en l'anterior legislatura, mentre que ERC, amb 4 regidors, es converteix en la segona força del municipi substituint en aquest lloc a CiU, que era la primera vegada que no presentava llista a Vidreres en uns comicis locals. El nou Ajuntament es completa amb un regidor del PP, partit que ha concorregut a les municipals per primer cop.

Així doncs, els regidors que integren la nova Corporació Municipal són: Jaume Figueras i Miquel (PSC), Josep Sala i Puig (PSC), Lluís Ferrer i Prat (PSC), Manel Hermoso i Lendinez (PSC), Martíà Serra i Roca (PSC), Pere Parer i Tarrès (PSC), Jordi Daranas i Pla (ERC), Alfons Oliver i Aluànt (ERC), Jaume Ball-Ilosera i Santigosa (ERC), Carme Masferrer i Gascons (ERC) i Manuel Valdivieso Barneto (PP).

Tal com ha quedat configurat el Consistori, es pot afirmar, sense cap mena de dubte, que el candidat socialista Jaume Figueras i Miquel serà el nou alcalde, substituint al capdavant de l'alcaldia el seu coreligionari Josep Sala i Puig, que és el segon de la seva llista.

Amb 1.191 vots (49'79%), el PSC ha obtingut el millor resultat, tant en nombre de vots com en percentatge, de les sis eleccions municipals celebrades en l'etapa d'ajuntaments democràtics, atès que fins al moment havia aconseguit 757 vots (47'64%) l'any 1979, 787 vots (42'65%) el 1983, 872 vots (43'50%) el 1987, 910 vots (43'75%) el 1991 i 1.091 vots (46'50%) el 1995. Pel que fa al nombre de regidors, el PSC iguala els 6 que tenia, tant a l'última com a la primera legislatura (1995-1999 i 1979-1983) i supera els 5 que havia tingut en les altres tres (1983-1987, 1987-1991 i 1991-1995).

També ERC, amb 765 vots (31'98%), ha assolit el millor resultat d'unes eleccions municipals a Vidreres, ja que en les altres tres que s'havia presentat havia aconseguit 344 vots (17'12%) el 1987, 110 vots (5'28%) el 1991 i 236 vots (10'05%) el 1995. Quant als regidors, ERC no solament ha incrementat la seva representació a l'Ajuntament al passar d'un que tenia l'anterior legislatura a tenir-ne 4 a l'actual, sinó que també ha aconseguit doblar els 2 que havia tingut entre 1987 i 1991, que era el sostre del partit.

El PP es presentava per primera vegada a Vidreres en uns comicis locals i, amb 375 vots (15'67%), ha aconseguit entrar a l'Ajuntament, on estarà representat pel regidor Manuel Valdivieso, conegut líder d'Aiguaviva Park que el 1995 ja va voler accedir al Consistori en una altra formació política, sense èxit.

Finalment, cal comentar que el PSC ha estat el partit que ha obtingut més vots en totes les mesos del municipi

i que ERC ha quedat en segon lloc en quatre de les cinc mesos, ja que, en una, el PP va superar-lo per 20 vots.

D'altra banda, cal destacar que, dissortadament, les eleccions d'enguany han estat les que han registrat l'índex de participació més baix de totes les municipals celebrades al nostre poble. De 3.826 electors censats, només van exercir el seu dret al vot 2.434 (63'61%), mentre que els altres 1.392 (36'38%) van decidir abstenir-se. Els percentatges de participació dels comicis locals celebrats amb anterioritat se situen un mínim de 9 punts per sobre dels d'aquest any, ja que fins ara havien estat del 72'6% l'any 79, 78'3% el 83, 76'7% el 87, 72'4% el 91 i 73'9% el 95.

Per acabar, s'ha d'assenyalar que dels 2.434 vots emesos, 2.331 (95'76%) van anar a les candidatures, mentre que 61 (2'50%) van ser en blanc i els restants 42 (1'73%) van ser nuls.

Resultats eleccions municipals per taules

TAULA	CENS	VOTS	%	BLANC	NULS	PSC	ERC	PP
1A	696	464	66'6	14	9	228	182	31
1B	731	485	66'3	10	13	219	214	29
2U	854	566	66'2	17	12	329	175	33
3A	714	427	59'8	12	4	207	92	112
3B	890+1	492	60'7	8	4	208	102	170
Total	3.826	2.434	63'9	61	42	1.191	765	375
						48'9%	31'4%	15'4%

Eleccions europees

La coalició CiU, amb 981 vots (41'1%), va obtenir la majoria dels vots emesos a Vidreres en les eleccions al Parlament Europeu celebrades el 13 de juny, coincidint amb els comicis locals. En segon lloc es va situar el PSC, amb 602 vots (25'2%); seguit del PP, amb 336 (14'1%); i d'ERC, amb 156 (6'5%), mentre que la resta de formacions polítiques que es presentaven es van repartir 253 vots (10'6%).

Dels 3.826 electors censats, van votar en aquests comicis 2.386 (62'7%), mentre que els restants 1.440 (37'3%) es van abstenir. Dels 2.386 vots emesos, 2.328 van anar a les candidatures, mentre que 42 van ser en blanc i els 16 restants nuls.

Cal destacar que CiU va aconseguir el major nombre de vots en totes les mesos i que el PSC va ser la segona força més votada, mentre que PP va ocupar el tercer lloc en tres taules i ERC en les dues restants.

Josep Ball-Ilosera Costas, Bernadí

Bè, som-hi, quin és el teu nom i data de naixement?

Em dic Josep Ball-Ilosera Costas i vaig néixer a Vidreres el 25 de febrer de 1929.

A què has dedicat la teva vida?

Actualment estic jubilat, però abans havia fet de pagès i també de pastisser.

Molta gent et coneix com a Bernadí, d'on prové aquest motiu?

De la casa on vivia quan feia de pagès, ja que era coneguda com a Can Bernadí.

Quant temps vas jugar al futbol?

A mi sempre m'ha agradat molt l'esport i sobretot el futbol. Mai no he sigut un bon practicant, però sempre he estat un bon seguidor de l'equip del poble, el C.F. Vidreres. Mira si fa anys que estic dedicat al futbol de Vidreres que tinc el carnet de soci numero 1.

Així que la teva tasca dins el futbol s'ha decantat cap a ser entrenador, oi?

Si i ja fa 35 anys que em dedico a entrenar. Vaig començar entrenant els juvenils del Vidreres i actualment entreno els alevins. A mi sempre m'ha agradat més veure el futbol des de la banda que de dins, el terreny de joc sempre l'he trepitjat per fer la tasca d'entrenador.

Quan es va crear el futbol a Vidreres?

Ara farà 77 anys, el 1922. Va quedar interromput com a conseqüència de la guerra, però posteriorment es va reorganitzar l'equip i es va federar, gràcies al president Josep Ruhi. Cal tenir en compte que abans tots els jugadors començaven com a aficionats.

Quins són els criteris esportius que tu valores més com a entrenador?

El valor més important per a mi és l'educació esportiva. És mainada a la qual el que se li ha d'ensenyar és a jugar a futbol esportivament i això comporta respecte pels companys, que no hi hagi baralles, saber perdre, etc. El resultat no és el més important, sinó que ho són l'educació i l'aprenentatge.

Hi ha algun equip de nenes alevines?

No, però va venir a jugar una nena amb l'equip de nens. Actualment ja no juga amb nosaltres, però penso que l'esport tant el poden practicar les dones com els homes. Malauradament no és considerat de la mateixa manera, però

Dibuix d'Àlex Alegre.

és gratificant que en tots els esports hi hagi tant homes com dones.

Ara el CF Vidreres ja és ECF Vidrerenca, no?

Sí, farà uns cinc anys que un grup de persones, veient que el futbol del poble s'ensorrava, varen decidir, d'acord amb la Junta del CF Vidreres, agafar les regnes del futbol de base i van formar l'actual escola de futbol Vidrerenca. Em van demanar per col·laborar-hi i vaig acceptar, amb molta il·lusió, ser el segon entrenador de l'equip aleví.

Es fa difícil entrenar aquests nens?

Ni molt menys, a mi m'agraden molt els nens. Són nanos que els agrada molt el futbol, són disciplinats i estan molt motivats.

Parlem d'aquesta medalla tan honorífica que t'han donat. Qui te l'ha donada i per què?

La Generalitat de Catalunya truca als diferents pobles de les comarques gironines per saber si al poble hi ha alguna persona que mereix ser guardonada amb una medalla esportiva. Van donar-me-la a mi i, com diu el diploma que em van entregar, és una medalla en reconeixement a la dedicació que he tingut durant tots aquests anys amb l'esport. Per aquest motiu, i aprofitant l'avinentesa, m'agra-

Equip del Vidreres de la temporada 71-72.

daria expressar el meu agraïment a totes aquelles persones que han reconegut el meu treball sempre voluntari.

Què en penses del futbol a nivell polític (tots els diners que es mouen, la violència, etc.)?

El futbol és un esport i, per tant, no estic d'acord amb tota la política econòmica que l'envolta. Em sembla bé que un jugador es guanyi la vida, com un treballador amb la seva feina, com a futbolista, però que es paguin aquestes xifres de diners tan astronòmiques penso que està molt mal fet, i més encara quan veus que hi ha moltíssima gent al món que no té ni un tros de pa per menjar. I el que tampoc no m'agrada és que un jugador se'n vagi del seu poble per diners (quan la diferència econòmica és mínima).

Abans no hi havia els diners que hi ha ara en el món del futbol, oi?

El que fèiem nosaltres eren partits amistosos entre els pobles veïns, i amb prou feines teníem botes i vestit. A Vidreres hi havia dos equips, un que era conegut com els de pagès, que anaven vestits blancs i blaus, com l'Espanyol, i l'altre, els de Vidreres, que anaven vestits de blaugrana, com el Barça. Ens reuníem els diumenges a la tarda i jugàvem dues o tres hores fins a l'hora d'anar a ballar.

Penses que s'haurien de millorar les instal·lacions, creus que hi ha mancances actualment?

Crec que s'haurien de fer millores, ja que sempre ens trobem amb el mateix problema, manca d'espai per entrenar. M'agradaria que darrere del camp de futbol, a l'altra banda de les graderies, s'hi construís un altre camp de futbol per poder entrenar, i posats a demanar, que el camp que tenim fos de gespa, tot i que això comportaria un manteniment rigoros.

Quants dies entrenes a la setmana?

Entrenem tres dies a la setmana, és a dir, en total fem 4

hores i mitja, ja que cada entrenament dura una hora i mitja. I el cap de setmana juguem el partit, que és de dues parts de mitja hora de durada amb una mitja part de 10 minuts.

Què en penses de la fusió entre l'escola de futbol Vidrerenca i l'Sporting Caulès?

Em sembla perfecta, però també penso que no s'hauria d'haver arribat a aquests extrems. Cal potenciar el planter del futbol vidrerenc i no crear divisions entre equips del poble. Cal crear una penya perquè al futbol s'hi ha d'anar a passar-ho bé.

Una persona que ha fet d'entrenador durant tants anys segur que deu haver rebut alguna targeta vermella, no?

Sí, dues vegades, però mai no ha constat en l'acta del partit perquè els àrbitres han reconegut que jo tenia raó.

No m'agrada crear discrepàncies ni mals entesos, jo, amb el futbol, he fet molts amics i això t'omple com a persona. Per això sempre m'he dedicat al futbol voluntàriament, sense obtenir mai cap recompensa econòmica.

Ara que s'acosta l'estiu, teniu planejat algun tomeig?

Sí, precisament demà -28 de maig de 1999- ens n'anem tres dies a Benicassim. Marxen els alevins, els infantils i els cadets. I durant l'estiu hi ha colònies d'esport.

Per acabar, recordes alguna anècdota futbolística?

Jo recordo moltíssimes experiències, per exemple quan vam anar al Camp Nou per retre homenatge a en Vergés i en Gràcia, quan hi havia el president R. Ferriol. També recordo aquella edat entranyable quan jugàvem amb els amics al carrer i amb aquest reconeixement esportiu he pogut adonar-me que la meva dedicació ha estat valorada d'una forma que no m'esperava. Per aquest motiu sols em queda donar les gràcies a tota aquella gent que ha confiat en mi i ha reconegut el meu treball.

Montse Vila

Tapís, art o filosofia

Quan un tèxtil està format d'un teixit bàsic i al damunt d'aquest s'hi sobreposen figures donades per fils cosits al teixit existent se'n diu brodat. El dibuix o les figures, en aquest cas, no formen part íntegrament del propi tèxtil.

El tèxtil que, integrat, reproduïx figures de forma repetitiva i continuada, les quals no tenen en compte les limitacions tècniques, podria repetir-se a l'infinit, i quan les trames ocupen tot l'ample del teixit és una tapisseria.

Un tapís és un exemplar fet manualment per figures i efectes integrats dins del teixit en què les trames ocupen o recorren només les parts o superfícies a les quals s'han de donar els efectes o figures que l'artista vol expressar.

La tapisseria ja era coneguda pels pobles més antics -caldeus, egipcis, grecs...- però el tapís no apareix fins a l'Edat Mitjana.

En l'Època Gòtica i Renaixement, el tapís tingué una gran importància, en els segles XV i XVI les fàbriques de Brussel·les reproduïxen cartons pintats pels grans mestres de la pintura italiana. L'any 1603, el rei francès Enric IV compra a París el taller de la família Gobelin. Jean Gobelin va ser el fundador de la dinastia de tapissers més coneguda i introduï noves tècniques que avui encara conserven el seu nom.

Nosaltres continuem fent tapisos amb les mateixes tècniques a finals del segle XX.

Aquí a Catalunya podem donar gràcies a Aymar primer i després a Miquel Samaranch, propietaris d'una fàbrica de tapisos a Sant Cugat del Vallès, que varen promocionar l'execució de tapisos de diferents personalitats de la pintura (Miró, Tharrats, Picasso...), i van crear així l'Escola Catalana de tapisos.

En aquests temps tan estressants, el treball amb l'ordit i la trama et demana una concentració que et fa oblidar de tot el que t'envolta.

Nosaltres, aquí a Vidreres, portem a terme aquestes activitats en el Centre Cultural.

Josep M. Bernabeu

Un tapís fet per una alumna

Josep M. Bernabeu, Bernabeu, professor de fàbriques del Centre Cultural

Què es fa a l'Esplai?

- Mare, que em deixes trucar a l'Amau? És que li vull preguntar si fa alguna cosa aquesta tarda.

- Si, truca, però no t'hi estiguis gaire estona, que sempre estàs enganxat al telèfon.

- Ho!a, que hi és en Pau?

- Si, sóc jo. Qui ets?

- L'Amau! Et truco per si vols fer alguna cosa aquesta tarda, és que, com que aquest any ja hem acabat l'esplai, ja no sé què fer els dissabtes...

- No sabia que ja havieu acabat. I... per què no m'expliques què hi feu a l'espai. És que vull que els meus pares m'hi deixin apuntar, l'any que ve.

- No ho sé, moltes coses... El primer trimestre es titulava «Tots fem món» i es tractava de conèixer tradicions, jocs i coses així d'altres llocs del món. Tot seguit vam fer una sortida per tancar aquest tema. Després de Nadal vam començar a fer coses sobre teatre, espectacles i tot això. I saps com vam acabar-ho?

- Ah!, sí!, va ser aquell dia que vaig venir a veure tots els grups com feieu l'obra de teatre, i que després vam ballar danses tradicionals.

- Doncs si això et va agradar... espera que t'expliqui el que vam fer el tercer trimestre. Vam tractar sobre l'Univers! Vam fer planetes, vam anar a mirar estrelles, ens van explicar històries de l'univers... i vam fer moltes sortides aquest trimestre!

- On vau anar?

- Un dia vam anar a Barcelona, a la Festa del Maig, i allà ens havien preparat moltes coses i molt *guais*: jocs, gimcanes, pallassos, espais d'aventura i música i balls i...

- El dia que el Grup d'Esplai va muntar aquella Fira,... què era allò?

- És la festa que es fa cada any per tancar el tercer trimestre. Ens ho vam passar bé, oi? Recordes les voltes amb cavall, la pista americana, la tirolina, el castell inflable, el pont de mico, els jocs de cucanya,... Va ser molt *xulo!*

- I tant que sí!

- Sí, doncs a la sortida que vam fer per celebrar el final de curs amb tot el Grup d'Esplai -amb pares i tot-, encara ens ho vam passar molt millor. Van ser dos dies que vam fer de tot: gimcanes, vetllada, joc de nit, tirolina... i, quan vaig arribar a casa, estava tan cansat de fer tantes coses que em vaig adormir en un tres i no res.

- Amau, encara estàs parlant per telèfon? Ja comença a ser hora que pengis! -va dir la mare.

- Bè, Pau. Haig de penjar. Què fem?

- Passa'm a buscar, que anirem a berenar i m'ho acabes d'explicar tot, tot i tot.

- Vinga, doncs. Adéu.

- Adéu, fins ara.

Grup d'Esplai Vidrerenc

Llar de jubilats

Llar de Jubilats

Entre d'altres activitats, la Llar de Jubilats de Vidreres organitza cada any per als seus associats excursions, berenars i conferències. Les excursions, que permeten als nostres associats conèixer la província on resideixen i part d'altres, han estat sempre molt ben acollides i un exemple d'això el tenim en les sortides que es porten a terme amb motiu de l'aniversari i de la trobada. També han tingut una bona acollida per part dels nostres socis els berenars anuals, uns àpats que es caracteritzen per estar molt ben condimentats.

Per tal de millorar la formació i els coneixements dels socis de la Llar de Jubilats, organitzem conferències sobre temes d'actualitat, la primera de les quals va tenir lloc l'any 1996 sobre la Història de la guerra civil, un tema que es va tractar amb imparcialitat. La segona, de l'any 1997, va tractar

de les aventures i desventures bancàries i de personatges d'actualitat en aquelles dates. La de l'any 1998, la tercera, va tenir un caràcter molt diferent i un lema més aviat festiu: Costums i tradicions dels nostres pobles, un tema que donava per a moltes sessions.

La conferència d'aquest any, prevista per al dia 19 de juny, abordava la història de Vidreres a partir de les seves edificacions i monuments i per assistir-hi s'havia d'omplir el corresponent imprès d'inscripció.

Cal destacar que des de la primera edició, en acabar-se la conferència s'entrega a cadascun dels assistents un certificat de participació i un llibre de regal.

La Junta

Art a Madrid i Toledo

Els alumnes de l'IES al Parlament espanyol.

Realment, els d'Història de l'Art som uns privilegiats! Si dic tal cosa és gràcies a l'oportunitat que se'ns va presentar: un viatge a Madrid que, sens dubte, no vam deixar escapar.

La idea d'anar a Madrid ens atreia des d'un principi, i de fet, l'esperàvem entusiasmats. El tren va sortir de l'estació de Caldes el dia vint-i-dos de març al vespre, un tren que a part de dur-nos a Madrid, ens conduïa vers una setmana de vivències que van valer la pena. No podem dir que la primera nit al tren sigüés del tot còmoda, ja se sap, però a pesar del balanceig, del tren és clar, vam aconseguir aclucar els ulls encara que fossin uns instants, el just per aguantar-nos drets l'endemà, tenint en compte que ens esperàvem uns dies moguts i plens d'activitat.

Quan al matí arribàvem per fi a l'estació, vaig creure que la cosa no variava gaire, però la meua opinió va canviar quan l'autobús ens va portar fins a l'hotel. Durant el trajecte vam entrar a Madrid, la ciutat em va meravellar, em va agradar, tot i que la idea que tenia de Madrid no era gaire bona, fins aleshores.

El primer matí el vam dedicar a la part antiga, la part dels Àustries i la Plaza Mayor. Aquella tarda la va ocupar la visita al *Museo del Prado* que tant esperàvem. Al Prado vam poder veure un munt de quadres que ja havíem vist prèviament en els nostres llibres, i dels quals en teníem una noció dels seus significats. Tots teníem moltes ganes de veure «El jardí de les delícies» del Bosco però resulta que durant aquells dies estava en restauració, en fi, ens vam quedar amb les ganes. De fet, sempre podem tornar-hi per veure'!

Al matí del dia següent tocava el Congrés dels Diputats, vaig «flipar» amb els vermells i els daurats. El Con-

grés semblava un colador, estava ple de forats, els d'en Tejero. A la tarda vam visitar el museu *Von Thyssen*. Hi havia obres de Goya, Dalí i una part important de la col·lecció del Greco, entre d'altres, sense oblidar els quadres impressionistes que hi ha.

El dijous vam passar el dia a Toledo, on els daurats del Congrés es van multiplicar. A Toledo vam veure-hi la catedral i com que és el poble on va viure el Greco, s'hi pot veure un dels seus quadres emblemàtics: «L'enterrament del Conde Orgaz».

Aquella tarda vam anar a relaxar-nos una estona al teatre, vam veure «La ratonera», quina intriga!, i com que era l'última nit a la ciutat vam decidir visitar Madrid de nit. Va ploure però finalment vam passar una estona dins un bar.

L'última visita era el *Museu Reina Sofia*. L'art contemporani em va encuriar, perquè et genera interrogants, però potser no va ser el que em va agradar més. Al museu Reina Sofia hi havia el «Guernica» de Picasso i altres quadres del mateix autor, però també hi havia gran part de les obres de Miró i Dalí, com ara «El gran masturbador». Entre les visites als museus vam tenir temps de mirar la Puerta de Alcalá, passejar pel parc del Retiro i per la Puerta del Sol.

Al vespre vam recollir les maletes i retornàvem cap a l'estació. Us asseguro que la tornada va ser més còmoda que l'anada. El cansament superava el balanceig. Després d'una llarga dormida, tornàvem a ser a l'estació de Caldes, amb cares adormides, cansats, però satisfets per uns dies genials!

Irma Soler

2n Batxillerat IES Vidreres

Sant Jordi 99 a l'IES

La diada de Sant Jordi ha tomat a ser una jornada una mica especial a l'IES. Mentre els de tercer s'afanyaven a vendre roses i llibres pel poble, la resta d'alumnes celebraven competicions esportives i una gimcana que posaven a prova les diverses habilitats físiques i intel·lectuals de tothom.

L'entrega dels premis dels diferents certàmens -literari, de fotografia, dibuix i pintura- que s'havien convocat ja un mes abans, va donar pas a una demostració de ball i a diferents intervencions de *karaoke* amb les quals es va posar el punt i final a una jornada marcada pel bon humor.

IES Vidreres

L'escola Sant Iscle treballa l'entorn natural i social del poble

La vinculació de l'escola Sant Iscle amb el seu entorn més proper és un aspecte que es treballa des de les diferents aules, i que es té molt present quan es preparen activitats lúdiques i acadèmiques a principi de curs.

Durant aquest curs escolar que ara finalitza, des d'Educació Infantil, s'ha fet la visita al mercat setmanal que se celebra cada dijous, i s'han observat les diferents parades i els productes que s'hi poden comprar. Els més petits han visitat la biblioteca. Tot el parvulari es va desplaçar als comerços més propers per tal de realitzar algunes compres per celebrar Dijous Gras: van comprar els ingredients necessaris per fer una bona fruita de botifarra i menjar-se-la. A la fleca van comprar el pa, al supermercat els ous, la sal i l'oli, i a la camiseria van adquirir les botifarres d'ou típiques d'aquestes dates de Carnaval.

Els nens i nenes del Cicle Superior han participat en un projecte d'Educació Ambiental finançat per la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Vidreres, consistent en conèixer el bosc de la zona amb la seva fauna i flora característica. «Fer aquestes activitats ha estat molt interessant i ens ha resultat molt útil per tal de conèixer millor el nostre poble i la riquesa natural que té, i a més ens ho vam passar molt bé», van opinar els mateixos alumnes.

Al llarg de tot el curs escolar, a Cicle Inicial i a Cicle Mitjà, han aprofitat les sortides locals per treballar les espècies vegetals de la zona i també la fauna més pròpia dels boscos, amb l'objectiu d'ampliar coneixements i descobrir aspectes que els passaven desapercebuts.

CEIP Sant Iscle

Sant Jordi 99

al CEIP Salvador Espriu

Aprofitant que aquest any se celebra el 40è aniversari de la Declaració dels Drets dels Infants, hem cregut oportú relacionar el treball literari de Sant Jordi amb aquest tema.

Cada curs ha triat un dret per treballar a classe:

Parvulari: L'infant tindrà dret a disposar d'aliment...

1r: L'infant ha d'ésser educat en un ambient en pau...

2n: L'infant té dret a viure en un entorn segur, saludable i no contaminat.

3r: L'infant ha de ser protegit contra la discriminació racial, religiosa,...

4t: S'ha d'ajudar els infants discapacitats a esdevenir com més independents millor,...

5è: Tot infant té dret a la vida.

6è: Els infants refugiats han de rebre protecció, assistència humanitària,...

A continuació teniu un petit exemple del treball que hem fet a la classe de 2n de Cicle Inicial:

L'aigua

L'aigua és la font de la nostra vida,
sense aigua no viuríem.

No tothom té l'aigua que vol,
hi ha gent que ha de fer un llarg camí
i molt ha de palir,

per una mica d'aigua tenir.

No la podem malgastar:

les aixetes,

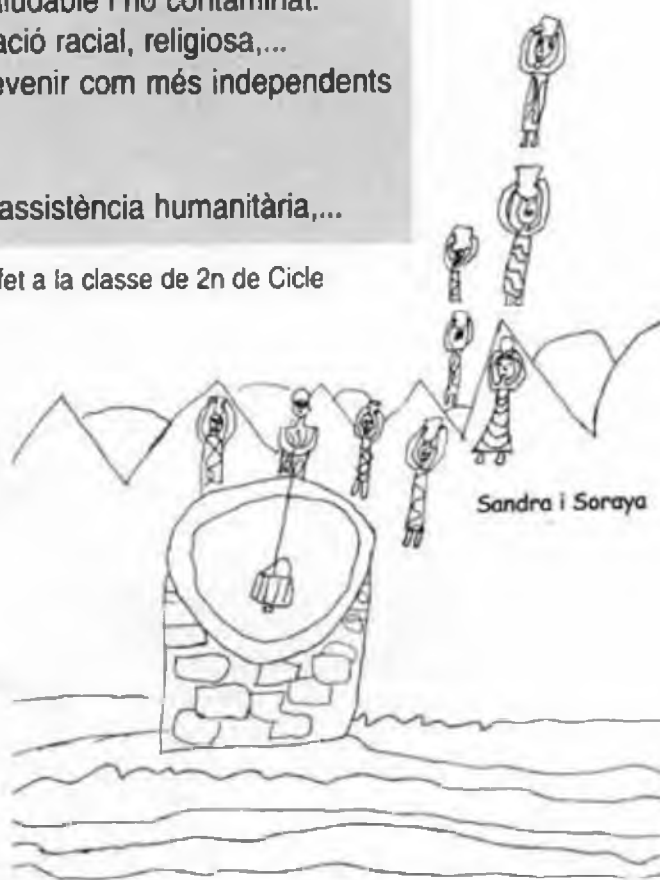
no es poden deixar obertes.

Ni tampoc contaminar:

els rius no s'han d'embrutar,

perquè els peixos no s'han de morir.

Sandra i Soraya

Residus

El planeta Terra es morirà,
si no reciclem ja.

Si reciclem el món ajudem.

Amb tanta porqueria,
podem agafar una malaltia
i amb tantes tones de brutícia
podem fer malbé tota la superfície.

Si volem fer un món millor
i no volem tanta pudor,
cal que reciclem les escombraries
tots els dies.

Meritxell, Judith i Èric

Meritxell, Judith i Èric

Festa fi de curs al col·legi Salvador Espriu

El passat dissabte 12 de juny, i organitzada per l'associació de pares (APA), es va celebrar la festa de fi de curs a la nostra escola. Va ser una jornada carregada d'activitats, amb un ull mirant sempre al cel, esperant que la pluja no impedisís portar a terme el que tantes persones havien preparat amb il·lusió.

La festa va començar amb una de les activitats més tradicionals en aquest dia a la nostra escola: les parades. Els pares fèiem per una tarda de firaires al servei de la mainada, portant a terme un total de 14 parades amb diferents jocs, sense grans pretensions, però amb un aire diferent del que habitualment es pot trobar en les atraccions de tipus més comercial. Jocs com el tir amb arc, el pont de corda, la rateta, les ferradures,... que es podien completar amb una volta pel pati amb magnífics cavalls, passant una estona modelant fang o en el taller de maquillatge.

A cada parada els nens i nenes guanyaven petits obsequis i també punts que podien canviar per altres regals de més envergadura a la gran tómbola. En aquesta es podien trobar tota mena d'obsequis cedits desinteressadament per indústries, entitats i comerços tant del poble com de fora. Enguany el volum de material recollit ha estat esplèndid gràcies a la generositat de tots ells i alhora a la inestimable tasca de tots els pares i mares que han treballat per fer possibles aquestes aportacions.

A continuació, amb les bosses plenes de regals, es va procedir al senzill però sempre emotiu acte de lliurament de diplomes als alumnes de 6è curs que acaben els estudis al centre per part del seu tutor i en presència d'un bon nombre de pares, professors i amics.

La festa va continuar amb una divertida actuació de

pallassos que va donar pas a un dels moments més esperats de la tarda: la posada en marxa del canó que en uns moments va convertir la pista de joc en un nuvol màgic d'escuma de colors sota el qual tota la mainada, grans i petits, van poder gaudir d'una estona de noves i especials sensacions.

Recuperada la pista, es va finalitzar la festa amb un sopar en el qual prop de 200 persones vàrem poder gaudir d'una animada estona de contacte i conversa. L'agradable nit va permetre que la sobretaula s'allargués fins tard.

Prop de les dues de la matinada tancàvem les portes del col·legi, ja en silenci. Cansats, però amb la sensació d'haver gaudit d'una agradable festa i, sobretot, d'una molt bona jornada de convivència entre tots els qui formem part de la comunitat escolar del centre. ■

La Junta de l'APA del col·legi Salvador Espriu

Vidreres per Kosovo

Al llarg del mes d'abril es va dur a terme a Vidreres una campanya de recollida d'aliments i material higiènic i sanitari per als afectats per la guerra de Kosovo. Les dues escoles de Primària, la Llar d'infants i l'IES van iniciar la col·lecta. Després, un grup de voluntaris i voluntàries van fer una recollida oberta a tot el poble i es van encarregar de classificar el material i posar-lo en caixes degudament etiquetades.

Tot el material recollit es farà arribar als camps de refugiats a través del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, organització no governamental de la qual l'Ajuntament de Vidreres n'és soci.

A continuació detallem el contingut de les 244 caixes en les quals es van posar els 4.000 kg. de material recollit en la campanya:

CAIXES	CONTINGUT	KG.
37	arròs	638
18	sucre	360
18	pasta	352
3	pastilles de sabó	48
2	pastilles detergent	40
5	cacau en pols	87
7	sabó líquid	156
5	galetes	64
5	cereals infantils	61
2	llet infantil	30
23	bolquers	230
3	llet en pols	33
10	sucs de fruita	191
5	llegums en conserva	99
1	llet condensada	20
14	llegums	280
3	fruita en almívar	60
4	sal	80
11	conserves	214
1	fruits secs	9
1	tomata en conserva	20
28	oli	520
13	farina	254
13	compreses	77
2	mocadors de paper	4
2	paper higiènic	14
8	mantes	75
Total	244 caixes	4.016 kg.

Nous cursets de sardanes de l'Agrupació Bella Dansa

Com cada estiu, els mesos de juliol i agost d'enguany tomen a Vidreres els cursets de sardanes que, com sempre, organitza l'Agrupació Sardanista Bella Dansa.

Es un bon moment per aprendre a ballar sardanes o bé per fer unes pràctiques, que en podríem dir de «reciclatge», per entrar amb bon peu a les moites ballades que celebrarem aquest estiu, tal com vàrem anunciar-vos en l'anterior número de la revista EL REC CLAR.

Es clar que cada cop que comencen els cursets ens torna el «somni» que serveixi per quelcom més que complir mitjanament bé al llarg de les nostres audicions. El nostre desig sena que d'aquests gairebé dos mesos de lliçons en sortis un grupet d'aficionats a la sardana per poder fer una colla i poguéssim organitzar unes troba-

des d'exhibició en el marc de qualsevol altra festa, unes trobades que servissin perquè el jovent s'aficionés a la nostra dansa abans no es perdi la tradició.

En fi, ja hem dit abans que això era un bell somni, res més. Tomem a la realitat, passem a donar-vos una informació més detallada dels cursets:

Data d'inici: **1 de juliol**

Data de finalització: **26 d'agost**

Dies: **dimarts i dijous**

Lloc: **Pista-jardí del Casino la Unió**

Hora: **de 9 a 10 del vespre**

Edat mínima per participar-hi: **a partir de 5 anys**

Us esperem a tots, petits i grans. Bon estiu!

Agrupació Sardanista Bella Dansa

Participants del concurs de serrar troncs (Foto: La Fotografia).

Els estands de l'interior del Pavelló. (Foto: Estudi Albert)

L'any que ve en farem 25

Arribo als horts d'en Pere Pau i m'adono de l'enrenou que hi ha. Han posat uns rocs enormes al mig del pas (no sé per què...), al fons distingeixo les gàbies del bestiar (déu n'hi do!, quina feinada han tingut aquesta gent.). També veig unes gàbies per a l'aviram i la bassa per als ànecs.

Aquest any sembla que han hagut de treballar una mica més. Hi ha un quadre de bosquerols en forma de pessebre vivent: fa feines, per a la majoria desconegudes (és curiós que dins del quadre només hi hagi gent gran). Hi ha una espècie de cabana i una pila de terra que treu fum (què deu estar passant?).

Com cada any, les taules i les cadires estan ja parades, hi ha gent treballant que prepara esmorzars i l'arròs per dinar. Quina moral, han de cuinar per fer uns 400 àpats.

Els cotxes ocupen la part central de l'esplanada: no entenc què hi fan en la Fira de Tractoristes, però no queden malament, donen color i omplen.

Al costat (per compensar els últims models de cotxes) dues files de tractors d'aquell temps...

Entro dins del pavelló i quina sorpresa, han desaparegut els palets amb els quals es feien els estands; li donava un toc com més rústic, crec que els trobaré a faltar. De totes maneres, aquest nou sistema sembla com més modern. Aquesta gent s'ho munta bé.

Al pis de dalt hi ha una exposició de bonsais; hi faig un

vol, veig que tenen bon material i quasi tot autòcton. Amb els complements han sabut donar un to sobri a aquesta mostra.

Tornant a l'exterior sento com sonen els altaveus; tenen equip de so...! També hi ha gent, dins d'un recinte tancat, que condueix tractors; sembla un concurs...

A mitja tarda ja sé perquè eren les pedres, resulta que hi ha nois que amb les seves motos fan demostracions de trial.

No tinc temps de veure-ho tot, però estic segur que em deixo moltes coses.

Ja de tornada cap a casa, crec que són vora de les tres de la matinada, penso en la feinada que haurà tingut la Junta per muntar una Fira d'aquestes característiques, però el pitjor és el que queda per desmuntar.

L'any que ve tornaré, ja que veig que la Fira cada any se supera i millora, i segur que ens prepara alguna sorpresa per al seu 25è aniversari.

En un sopar al qual vaig anar fa uns dies, un company meu encoratjava els comensals a col·laborar en la nostra Fira, es queixava que són poca gent.

Aquesta vegada no discreparé amb ell. Realment són molt pocs i molta feina per fer.

Joan Carles Cuello

Tercer Sopar de les Dones de Vidreres

La tercera edició del Sopar de les Dones de Vidreres es va celebrar la nit del passat divendres dia 12 de març.

El sopar, organitzat per l'APA del CEIP Salvador Espriu, es va celebrar en el restaurant «Vilonyar», de Vilobí d'Onyar, enmig de l'ambient festiu que ha caracteritzat aquesta celebració des de la seva primera edició.

A més de degustar un bon menú, les dones vidrerenques assistents, que abans d'anar a Vilobí s'havien concentrat a l'escola Salvador Espriu, s'ho van passar d'allò més bé fent gresca i xerinxola fins ben entrada la nit.

Els dos joves concertistes: Willi Michel (violí) i Katia Michel (piano).

Concert de música clàssica

El passat diumenge 16 de maig, els germans Willi Michel (violí) i Katia Michel (piano) van oferir un concert de música clàssica a la Sala Municipal del Casino la Unió. Els dos concertistes, que malgrat la seva joventut han rebut nombrosos premis i reconeixements per la seva vàlua, van oferir un programa que combinava molt bé l'atractiu musical i les possibilitats de lluïment dels artistes.

Les obres interpretades van ser la Sonata a Kreutzer de Beethoven, Gneiss, poema concertant, de Xavier Turull (compositor que es trobava a la sala) i la Sonata núm. 3 Op. 45 de Grieg.

La tanda de bisos, on va destacar la interpretació de les *Variacions* de Sarasate sobre el *Carmen* de Bizet va arrodonir una brillant tarda musical que va entusiasmar el públic assistent.

Compartim experiències amb els pobles veïns

Vidreteres no és l'únic poble que porta a terme un taller intercultural amb les persones africanes immigrades residents al municipi. A la comarca de la Selva, Anglès, Arbúcies, Breda, Hostalric, Sant Hilari, Sils i Vilobí d'Onyar, entre d'altres, també tenen escoles d'alfabetització on imparteixen classes moltes persones voluntàries.

El dissabte 12 de juny ens vam reunir a la seu del Consell Comarcal de la Selva gran part dels voluntaris i de les voluntàries de la comarca per compartir les nostres experiències, dificultats i inquietuds, exposar el material que utilitzem en els tallers i parlar un xic sobre el tema de la immigració, la interculturalitat i la integració d'aquest col·lectiu als pobles respectius. La trobada va valer la pena perquè ens va apropar a la manera de fer de cada grup i ens va permetre intercanviar-nos material.

Els i les representants de cada municipi van exposar les seves directius pedagògiques i van valorar la feina duta a terme des de dues perspectives: la del voluntariat i la del col·lectiu immigrant.

Foren molt enriquidores les experiències dels pobles que ja fa anys que treballen amb immigració; és el cas d'Arbúcies, Breda i Anglès. D'altres, Hostalric i Sant Hilari, fa molt menys temps que s'hi dediquen, però també van aportar-nos idees interessants i innovadores.

Les nostres aportacions foren molt ben acollides, sobretot pel que fa al tipus de material que hem elaborat i els criteris de divisió de l'alumnat.

Al final, els i les participants van felicitar-nos del que hem fet fins ara i, alhora, van encoratjar-nos a seguir en la línia que hem traçat i que busca el treball de la interculturalitat amb rigor i convenciment.

El col·lectiu de voluntàries

Un Camp d'Urnes al Pi de la Lliura

Detall de la decoració d'una de les peces més valuoses.

El mes de gener d'aquest any 1999 el geòleg Carles Roquer va localitzar en el paratge anomenat Pi de la Lliura una possible necròpolis d'incineració. A la comarca de la Selva es tenia coneixement de l'existència de dos enterraments similars: un és el de Can Furnaca (Riudarenes), on s'hi va localitzar una sola urna cinerària; i l'altre és de localització imprecisa al terme municipal de Tossa, on s'hi va trobar el fragment d'una altra urna; no es coneixia a la Selva una necròpolis anterior al 600 a.C., com és el cas de la d'Anglès [PONS, E. & PATREAU, J.-P., 1997]. El jaciment del *Pi de la Lliura* es tracta d'una autèntica necròpolis pertanyent a la **Cultura dels Camps d'Urnes** on ja s'hi han localitzat setze urnes cineràries.

La Cultura dels Camps d'Urnes fa referència a un conjunt important d'enterraments amb urnes cineràries que va ser atribuït a una gran migració de pobles que, procedents del nord i centre d'Europa, es van instal·lar a Occident i que, travessant els Pirineus, van ocupar el nord-est de la Península Ibèrica (el triangle que formen el País Basc, el nord d'Aragó, Catalunya i el nord del País Valencià)

[PONS, 1994]. Per als orígens d'aquest ritual, la majoria dels autors es remeten a tres cultures que es desenvolupen durant el Bronze Mig (1500-1250 a.C.) a Europa: una a la zona hongaresa, una altra a les muntanyes de l'Europa central i una altra en zones eslaves. Al sud de França i nord de Catalunya el ritual no arribà fins al període del Bronze Final juntament amb migracions que es relacionen amb la manca de recursos per a la supervivència i, per tant, el ritual arribarà de tota una barreja d'elements que es van adquirint al llarg del «camí».

En la **incineració**, un dels rituals funeraris més utilitzats en les societats antigues, el cadàver era reduït a cendres i aquestes eren dipositades en un recipient de ceràmica (**urna cinerària**). La incineració té com a objectiu la reducció del volum del cos fins a convertir-lo en cendres; en aquest procés les restes queden tan deformades que es fa difícil la identificació de l'edat o el sexe del mort [AGUSTÍ & TOLEDO, 1993].

A Catalunya aquest ritual va seguir sobretot dues modalitats: a la costa, l'urna amb les cendres es dipositava

en una fossa senzilla excavada a terra i, segurament, amb una pedra vertical per assenyalar el seu emplaçament. Un grup pertanyent a aquesta modalitat és l'anomenat *grup cultural mailhacià*, que va ocupar les planes del Rosselló i l'Empordà; al Pirineu i a l'interior (Conques Segre-Cinca-Ebre) l'urna amb les cendres es col·locava a terra dins d'un cercle (senzill o doble) de pedres dretes que delimitaven un espai més o menys gran. Es tractava d'una estructura més complexa on el recobriment requeria un túmul de terra. Aquesta modalitat s'ha anomenat incineració tumular [PONS, 1994].

La necròpolis del *Pi de la Lliura* va ser excavada en el camí que va de Can Mundet al Suro del Llop, en una extensió d'uns 80 m. de llargada i els 4 ó 5 m. d'amplada del camí. Aquest Camp d'Urnes segueix la modalitat de la costa: es tracta de fer un forat (*fossa*) excavat al subsòl amb el diàmetre just perquè hi càpiga el recipient que conté les cendres del mort.

La necròpolis es va localitzar perquè una màquina excavadora va rebaixar el terreny per aplanar el camí, retallant, així, els recipients de ceràmica que ressaltaven en el sòl, que és de color ocre clar. Resulta sorprenent que ningú no s'hagués adonat abans de la seva existència, ja que el paratge és molt visitat per caçadors, afeccionats al «mountain bike» i els mateixos veïns de la zona. El fet que la màquina excavadora obrís el camí ha permès trobar una necròpolis d'urnes d'incineració, però també ha provocat que només quatre de les vint estructures localitzades al llarg del camí estiguin senceres, i que en unes altres quatre es tracti tan sols de fragments solts que la màquina devia arrossegar d'altres estructures.

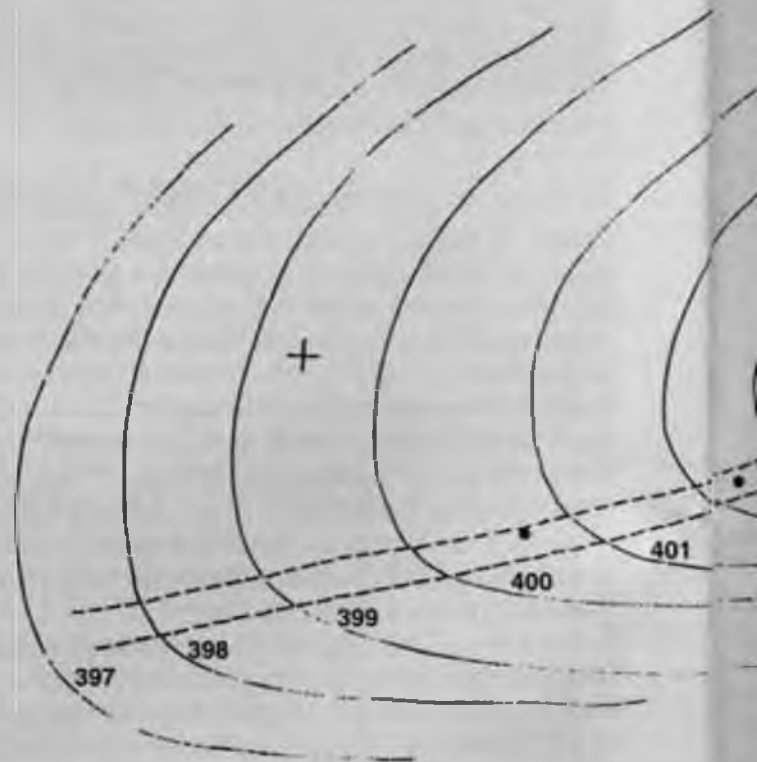
El fet que la roca mare (granit) s'excavés només el suficient perquè hi cabés l'urna cinerària i que no es trobés cap més objecte dins la fossa juntament amb l'urna, ens remet a una cronologia antiga (de finals de l'Edat del Bronze Final, entre el 850-550 a.C.), ja que a partir d'aquestes dates la introducció dels primers objectes de ferro coincideix amb un engrandiment d'aquestes sepultures, però alhora amb una reducció del nombre de tombes i, per tant, del nombre de persones enterrades seguint aquest ritual. Una de nosaltres constata que després de la primera generació, que seria la que ha emigrat, hi ha una elit que es consolida en el territori i que exerceix un poder dominant sobre la resta d'individus. Així doncs, aquesta elit seria la que s'enterraria a partir d'ara, cosa que explicaria que dins les tombes s'hi trobin més objectes de ferro i de bronze juntament amb altres recipients ceràmics d'acompanyament, i que hi hagi un nombre més reduït d'enterraments, ja que només s'hi enterrarien aquests personatges més influents de la societat. Aquests grups, que ja s'han consolidat en el nostre territori i que han optat pel sedentarisme, formaran els futurs nuclis que caracteritzaran l'època ibèrica, en el cas de la població selvatana, les tribus que la conformarien estarien entre els *indiquetes* i els *ausetans*.

Si ens fixem en la col·locació de les urnes al llarg de l'espai excavat de la necròpolis podem observar dos fets: que hi ha agrupacions de tombes i que aquestes estan

Enterraments en el camí abans de l'excavació.

Esquema general del camí

Esquema topogràfic del camí. Cada punt representa una urna.

alineades. Això ens remet a dos altres fets: que les tombes estaven senyalitzades per algun petit monticle de pedres o per una llosa vertical, i que el període d'ocupació de la zona no deuria ser molt llarg, ja que si no, s'hagués perdut aquesta senyalització i s'haguessin produït superposicions en les tombes (com va passar, per exemple, a la necròpolis de *Can Bech de Baix*, d'Agullana, Alt Empordà). Aquestes observacions poden servir de referent per buscar l'emplaçament de la resta d'estructures en properes excavacions.

Quatre de les tombes no van quedar molt afectades pel rebaix del camí i s'han pogut conservar senceres; en tres d'elles fins i tot hi ha part de la tapadora (en forma de plat) que cobria les urnes amb les cendres del mort. En dues d'aquestes urnes destaca la decoració, que és una combinació de formes (incises i impreses) en forma de triangles ratllats, meandres, ziga-zagues i puntejats. Com que la decoració se solia fer per sobre de la carena del recipient, només es podia localitzar en alguna de les quatre urnes que estan senceres, i va trobar-se en dues (el que representa el 50%).

També cal destacar que una altra estructura funerària constava d'una fossa amb dos habitacles diferenciats: en un hi havia l'urna i en l'altre un enllosat de pedres al terra i a les parets, on s'hi havien col·locat les cendres resultants de la incineració del mort.

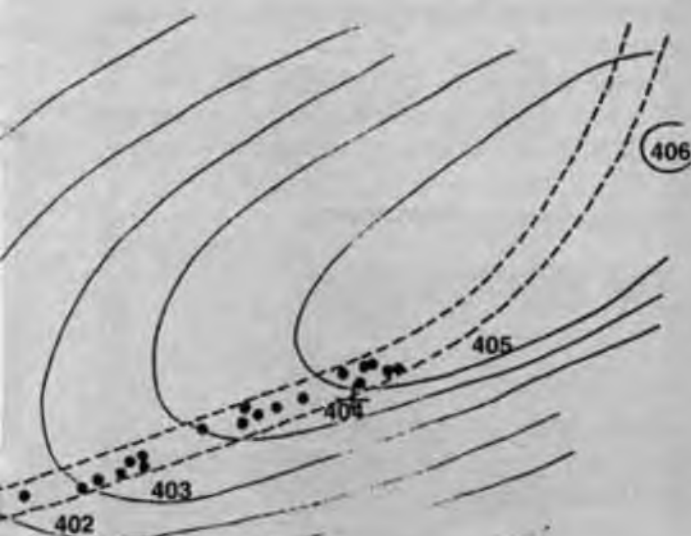
La troballa d'aquesta necròpolis és excepcional per diferents aspectes. Primer de tot cal dir que segons la Carta Arqueològica de la Selva aquest municipi estava carent de jaciments prehistòrics o protohistòrics. A més a més, aquesta troballa s'ajunta a les altres dues, tot i que molt desconegudes, però de segur pertanyents al mateix període. Això ens indica que aquesta zona de la serralada litoral va intervenir molt aviat en la configuració de la població selvatana, que devia inaugurar-se cap a finals de l'Edat del Bronze, com ho va fer gairebé la totalitat de l'àrea de la Catalunya nord-costanera.

D'aquesta necròpolis selvatana n'hem de destacar dos elements que la diferencien de la resta de necròpolis catalanes. Per una banda hi ha una urna cinerària en forma de copa que té un peu all'espès, o sigui, que no està buit de dins. Aquest fet no havia estat mai localitzat a Catalunya ni al sud de França en aquest període. Cal dir que recipients amb aquesta característica si que s'han trobat al nord d'Itàlia.

També cal esmentar que la localització d'una necròpolis d'incineració pertanyent a un període corresponent a finals de l'Edat del Bronze dalt de la carena d'una muntanya també és un fet excepcional, ja que les necròpolis fins ara conegudes se situaven en valls, i gairebé sempre en terrasses fluvials.

En el Camp d'Urnas del *Pi de la Lliura* hi van ser enterrats els habitants d'un poblat que ha de trobar-se forçosament a uns pocs centenars de metres al voltant de la seva necròpolis. Cal dir, però, que la morfologia dels llocs d'enterrament és un reflex dels llocs d'habitació. Al Pirineu i a l'interior s'estan construint autèntics poblats amb cases

Camí amb els enterraments

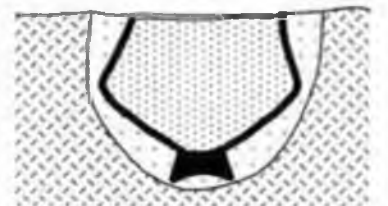
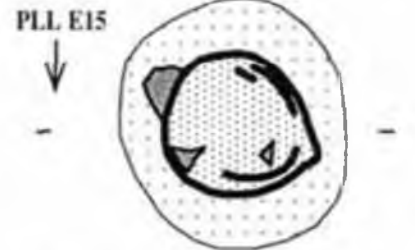
Estimació topogràfica original
e:1/1000

fetes de pedres, i això es reflecteix en les seves tombes, que seran cobertes amb un túmul de pedres, en definitiva, més complexes. En canvi, en la modalitat del litoral i prelitoral, que és el cas que ens ocupa, els llocs d'habitació es composaven de cabanes senzilles construïdes amb materials peribles (i, per tant, de molt difícil localització), i les seves necròpolis són un reflex del seu comportament en els hàbitats: tombes senzilles i amb escàs aixovar. ■

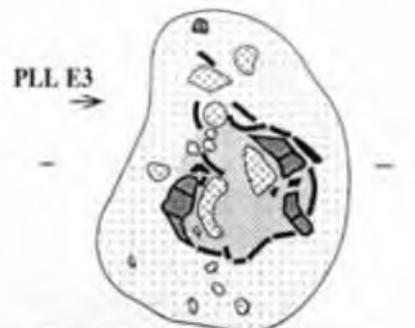
Enriqueta Pons i Alba Solés

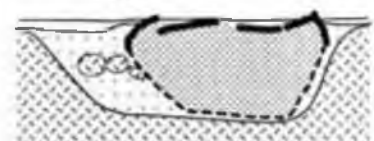
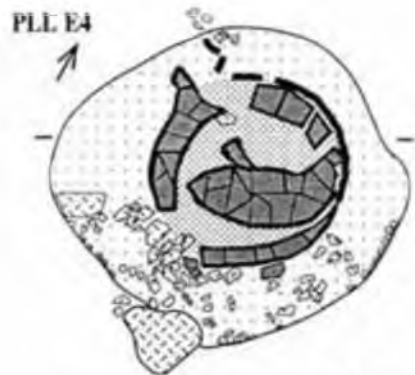
Enterrament 11

Enterrament 15

Enterrament 3

Enterrament 4

Bibliografia:

* PONS, E.: *Introducció al ritu de la incineració a la plana de l'Alt Empordà*. Dins *Treballs d'història*. Patronat Eiximenis, Diputació de Girona. Girona, 1976.

* AGUSTÍ, B. & TOLEDO, A.: *El uso funerario de la cremación en el occidente mediterráneo*. *Funeralita*, núm. 9. Girona, 1993.

* PONS, E. & PATREAU, J-P.: *La necròpolis d'Anglès i les relacions atlàntico-mediterrànies via Pirineus*. *Quaderns de la Selva*, núm. 9. Santa Coloma de Famers, 1997.

Club Esportiu les Rabasses de Vidreres

Alguns dels corredors del Club Esportiu les Rabasses d'aquesta temporada.

Sovint s'organitzen trobades de ciclistes per fer arribar el missatge de l'esport al conjunt de la societat. El nostre club hi contribueix, amb una bona dosi d'energia i esperit de superació, participant en proves ciclistes de tipus molt variat.

El trofeu Caixa Girona de BTT continua essent l'eix central de les activitats en què participen els corredors del club. Tot i que aquesta competició no s'acaba fins al juliol, hi ha alguns resultats interessants.

El corredor més destacat fins al moment és l'Agustín León, que es manté segon en la categoria Màster-40 i que actualment es troba en un moment de forma envejable. A part d'aquesta competició, també participa en curses populars com la realitzada a Pineda el passat 25 d'abril en la qual va quedar 1r de la seva categoria. Un altre corredor que està demostrant molt bon rendiment és l'Àngel Guich, que ocupa el 13è lloc en Sub-23.

Altres ciclistes que cal destacar són en Joan Massó i

en Lluís Julià, que es troben dintre dels 30 primers dels Màster-30. També en Joan Grimal i en Carles Fernández, que, representant-nos en les categories Júnior i Cadet, respectivament, s'han adaptat molt bé a una competició tan selectiva com aquesta tot i ser la seva primera temporada. I, finalment, cal mencionar la participació de David Artau i Xavier Babot en categoria Elit.

Alguns corredors han competit també en proves de fons com en Lluís Julià i en Salvador Torroella que a l'abril, als 100 km. de BTT de Sant Hilari, van demostrar tenir una capacitat de resistència excel·lent. Només cal dir que dels 316 inscrits, una tercera part no va acabar la cursa, i dels que si ho van aconseguir, en Lluís va quedar 62è i en Salvador 86è. Aquest últim corredor, molt aficionat a les curses de fons, ha participat també en altres proves com la de Cabrera (Osona), de 51 km. i la de Calonge de Segarra (l'Anoia), de 75 km.

Club Esportiu les Rabasses de Vidreres

Guardonen un jugador del 9 Caulès

El capità de l'equip sènior del 9 Caulès i monitor de l'Escola de bàsquet del Club, Ricard Brugué Compte, ha estat un dels nou jugadors de les comarques gironines homenatjats per la Federació Catalana de Bàsquet en el marc de la 3a edició de la Festa del Bàsquet Gironí, que es va celebrar amb un sopar al Fornells Park.

A més d'en Ricard Brugué, els jugadors guardonats van ser Pere Lluís Davesa (Quart), Pere Martí (Banyoles), Xavier Miralles (Cassanenc), Cristina Omedes (Banyoles), José Manuel Roch (Cassanenc) i Iolanda Salas (Blanes).

En el transcurs de la mateixa festa, la Federació Catalana de Bàsquet també va premiar els tècnics Joan Centena (Salt-Montessorí), Josep Maria Funtané, Ferran Girona (Besanó), Lolita Iglesias (Vilagran), Joan las

Heras (Sant Josep) i Carme Vilagran (Vilagran), així com l'àrbitre Josep Angelats i l'auxiliar de taula José Antonio Sanz.

Escola de bàsquet 9 Caulès

Amb el bon temps comencen les vacances i les activitats de lleure es prenen un merescut descans. És ara un bon moment per fer balanç de tot el que hem viscut en aquest nostre primer any de vida.

L'Escola de bàsquet és l'orgull de tots els simpatitzants del 9 Caulès, ha tingut una evolució en tots els aspectes extraordinària. Hem crescut quant a nombre d'alumnes fins arribar a la setantena que acaba la temporada. Tots els alumnes han progressat molt favorablement, i molts han trobat un nou esport que desconeixien i que ara els apassiona. Ara juguen al pati de l'escola, veus que boten la pilota pel carrer... També hem mirat de donar-los altres alicients a part dels merament esportius, amb les xocolatades, la sortida a Girona, la visita del Pare Noel per Nadal...

Després de tot això, ens trobem que l'any vinent tindrem 6 equips en competició oficial federada, cosa que a tots els nens i nenes els fa molta il·lusió. Per fi... JUGAR!

El final de temporada, doncs, no podia passar desapercebut i havia d'estar a l'alçada del nivell demostrat per tots durant la temporada. Per això, està previst que el cap de setmana del 2, 3 i 4 de juliol es dugui a terme la festa de comiat del primer aniversari de l'Escola. Serà un cap de setmana pensat per gaudir-ne en conjunt, farem actuacions per pares, atraccions sorpresa per a la mainada, àpats populars de germanor... és també un bon moment per reunir-nos amb els socis que tant ens han ajudat a arrancar aquesta primera temporada.

Pel que fa al Club, cal destacar que el nostre equip

sènior ha quedat campió de la seva lliga, havent perdut només tres partits en tota la temporada. Moltes felicitats als nostres jugadors, i un reconeixement a la feina desinteressada de l'Ovidi, en Nando, en Marc i en Ricki, els quals han desenvolupat les seves tasques amb una gran il·lusió per tal que tot sortís perfecte. Ells també han triomfat amb l'equip.

L'equip sènior femení, que ja fa força mesos que està entrenant, és una de les expectatives i una aposta de futur del 9 Caulès. L'experiència i veterania d'algunes de les jugadores dona oportunitat a d'altres que, essent més novelles però carregades d'il·lusió i joventut, s'han proposat entrar en competició. Enhorabona i molta sort, ja que no ho fan gens malament.

No podem cloure un resum de la temporada sense expressar, de forma explícita, el nostre agraïment a tota aquella gent que ens ha allargat la mà en els moments que ha fet falta. Gràcies a socis i col·laboradors per prendre part per nosaltres quan ningú no sabia qui érem ni què fariem. Gràcies a en Jordi Vidal per la seva col·laboració sempre desinteressada, a en Pere Julià, ja que no hauriem trobat millor *speaker*, a la Bàrbara, l'Andreu, en Josep, en Ricard, l'Enric i l'Albert perquè han portat l'Escola d'una forma pensem que excel·lent, cosa que sense l'esforç de tots no hauria estat possible.

En definitiva, gràcies a tots els qui d'una manera o altra ens heu ajudat a donar al 9 Caulès un any de vida i que esperem que siguin molts més. Felicitats!

9 Caulès

Sergi Sesa destaca com a jugador de tennis

Arran de la celebració a València del 26 al 30 d'abril del Campionat d'Espanya Universitari de Tennis 1999, Sergi Sesa, de 22 anys i estudiant d'Enginyeria Tècnica Mecànica a la Universitat de Girona (UdG), va ser un dels tres representants d'aquesta universitat a la competició de dobles masculins.

Els resultats no van acompanyar gaire l'equip, ja que va caure eliminat en la primera ronda enfront l'equip de la Universitat d'Oviedo per un ajustat 6-4/4-6/5-7. Tot i ésser un campionat universitari, el nivell competitiu és elevat, ja que la major part dels jugadors estan classificats entre els 500 primers d'Espanya.

Anteriorment, en Sergi havia participat a les competicions de Madrid i Múrcia en les temporades 1996 i 1997, respectivament, com a jugador de dobles i individuals masculins.

En l'actualitat, en Sergi juga amb el primer equip de tennis del GEIEG (Girona) que en la present temporada ha quedat campió provincial absolut de la Lliga, sotscampió de la Copa Provincial i ha assolit els quarts

de final en el Campionat de Catalunya absolut de la categoria or (màxima).

A més a més, en les competicions individuals, i també aquesta temporada, aquest jugador vidrerenc s'ha proclamat Campió de Tennis absolut del GEIEG.

En Sergi i altres components de l'expedició de la UdG a València.

Club Escola de Futbol Vidrerenca

Fa ja quatre anys que es va crear l'Escola de Futbol i una vegada més, quan arriben aquestes dates, és l'hora de fer balanç del que ha estat la temporada i també d'anar per planificar la propera que, a priori, hem de pensar que si es corregeixen els errors d'aquesta, segurament, sortirà molt millor, i encara més si pensem en la renovació de la Junta, que s'ha produït el 12 de juny amb motiu de l'assemblea de socis. Esperem que es renovin les idees, la il·lusió i les ganes de fer més coses i millor per als nostres nens.

En l'àmbit esportiu, cal destacar el bon paper d'algun dels nostres equips:

- Els alevins han mantingut la categoria, malgrat jugar a la més forta de la província, millorant jornada rere jornada i practicant un futbol de gran nivell. També van jugar la final del Torneig Costa del Azahar (Benicàssim) disputat l'últim cap de setmana de maig.

- Els infantils han obtingut el sisè lloc, classificació que té el seu mèrit si es té en compte que han pujat de categoria aquesta temporada. En el Torneig de Benicàssim van arribar a la final però no van poder aconseguir el triomf.

- Els cadets potser han estat qui menys bons resultats han obtingut, però s'ha de tenir en compte que estan passant l'etapa més complicada i difícil. En el Torneig Costa del Azahar es van classificar en quart lloc.

- Els juvenils segurament que han estat els millors de l'Escola d'aquesta temporada, ja que han practicat un futbol d'alt nivell i han tingut un bon comportament i, a més a més, han guanyat la lliga, deixant un bon regust de boca a tothom que els ha seguit. Aquest equip va participar en el Torneig Internacional de l'Amistat de Palència per Setmana Santa. Van ser quatre dies molt intensos i emocionants en què l'equip es va comportar molt bé, tant dins com fora del camp. Es va competir amb equips d'Astúries, Madrid, Vic i Cantàbria i es va assolir el títol en l'últim partit amb un final prou emocionant.

Pel que fa a tot el grup de benjamins, se segueix la línia marcada de valorar més el joc i el comportament que no pas els resultats, pensant sempre en el que és millor per als nens.

Escola de Futbol Vidrerenca

Torneig Costa del Azahar, que va tenir lloc a finals del mes de maig.

Dues imatges dels participants al Torneig Internacional de l'Amistat, que es va celebrar a Palència de l'1 al 4 d'abril.

IX Trofeu Ajuntament de Vidreres de Ciclisme, Copa Girona

La prova de la Copa Girona, organitzada pel Club Ciclista Vidreres (C.C. Vidreres), ha tingut enguany un recorregut més curt que en anteriors edicions (55 km.), amb el port de Sant Grau, una pujada de 6 km. situada a meitat de cursa, com a màxima dificultat. La prova va comptar amb 150 participants i el triomf final es va disputar a l'esprint, ja que cinc corredors van arribar escapats.

Tal com es preveia, per Sant Feliu i Salions, els ciclistes van passar en grup, que es va desfer en arribar a la pujada de Sant Grau, on el protagonista de l'ascensió fou el ciclista de Pineda Josep Patiño (Malgrat), que va deixar clavats tots els favorits. A Patiño, però, no el va acompanyar la sort, ja que quan només faltaven dos quilòmetres per a l'arribada va ser atrapat per un grup de quatre corredors que s'havien organitzat per neutralitzar l'escapada del maresmenc i que van ser els qui, al final, es varen disputar el triomf d'etapa.

Patiño va aguantar el ritme dels altres ciclistes en els últims metres de la cursa i fins i tot li van quedar forces per lluitar per la victòria, però el triomf se'l va endur Llorenç Llop (Sesrovirenc), que es va imposar amb autoritat a la resta de companys d'escapada. Patiño va fer un meritori segon lloc i va quedar davant de Josep Maria Sánchez (Bicis Esteve), Jordi Garcia (Victorietas Coll) i Andreu Vidal ((Pirene-El Pedal). A 14 segons va ambar un grup de set corredors, encapçalat per Ismael Reyes, que no havien pogut aguantar el ritme dels primers classificats.

Així resumia Lluís Simón al diari *El Punt* l'etapa, que es

va disputar amb la carretera molt molla a causa d'una tempesta caiguda moments abans d'iniciar-se la cursa.

Pavelló Municipal

Per tal d'evitar les molèsties i els col·lapses que provoquen els cotxes cada vegada que s'organitza una prova en el centre del poble (les inscripcions es feien a la cafeteria Verquin), la Junta del C.C. Vidreres ha acordat que la sortida i els controls arbitral de totes les proves federades que es facin a partir de les programades per al proper mes de setembre es facin en el Pavelló Municipal.

C.C. Vidreres

Trobada de matrimonis de l'any 1959

40 anys de casats

Les parelles de Vidreres que enguany fa 40 anys que es van casar són convidades a una diada de celebració, que tindrà lloc el diumenge, dia 8 d'agost.

Es celebrarà una missa i tot seguit hi haurà un dinar de germanor.

Els que desitgin participar-hi poden trucar a la Creixença (972 850104) o a la Teresa (972 85 07 83).

Sortides del Grup Excursionista de Vidreres

Durant el que portem d'any, el Grup Excursionista de Vidreres ha realitzat diverses sortides o caminades, algunes de tot el dia i altres només al matí.

Algunes de les travesses realitzades al llarg del 99 han estat: Rupit-Tavertet-Rupit, Pantà de Sau-Sant Pere de Casserres-Pantà de Sau, Coll de Condreu-Rupit-Coil de Condreu, Sant Daniel (Girona)-Els Àngels-Sant Daniel, Gualba de Dalt-Riells de Montseny-Gualba de Dalt, Sant Marçal-Sant Bernat-Matagalls-Sant Bernat, Font Martina-Turó de l'Home-Font Martina, Sant Miquel de Cladells-Santa Margarida de Vallors-Sant Miquel de Cladells, Oix-Baget-Oix. I per acabar, la sortida Vallter-Mantet (França)-Vallter, a més de les caminades realitzades pels voltants del nostre poble.

El 27 de juny vam fer la travessa Vallter-Núria-Querolbs, que organitzem cada any, que va resultar un èxit, tot i que una mica remullat, i el 25 de juliol realitzarem la travessa Vallter-Llacs de Carença-Thoes (França). En ambdós casos, el desplaçament es fa amb autocar, que ens porta fins al punt de sortida i ens ve a recollir al lloc d'arribada.

Actualment, el Grup Excursionista de Vidreres té 30 socis d'edats compreses entre 20 i 60 anys. A més de ser socis del Grup, disposem d'una llicència federativa de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya que cobreix salvaments i rescats en cas d'accident.

Des d'aquestes ratlles volem fer-vos arribar el nostre desig de què tots vosaltres, que durant la setmana no podeu fer exercici ni gaudir de la natura, ens acompanyeu a les caminades del cap de setmana.

Per obtenir més informació podeu contactar amb en Pere Valls trucant al telèfon 972-85 07 89. A més, cada setmana que realitzem una sortida s'anunciarà en el tauler d'anuncis del Pavelló Municipal de Vidreres.

Grup Excursionista de Vidreres

Caminada des de Coll de Condreu a Rupit.

Club de Futbol Vidreres

Els aficionats i seguidors del futbol en general saben com i quan comencen i acaben les competicions, dit d'una altra manera, com i quan comença el campionat de lliga, que és al cap i a la fi el que realment interessa.

I més que el fet de quan s'acaba la lliga, el que realment importa és la classificació final que obtindrà el seu equip en acabar la darrera jornada de la competició. I el que això pot significar si el teu equip assoleix posicions d'ascens o tot el contrari. És a dir, l'èxtasi o satisfacció per l'ascens o la resignació de veure com l'equip perd allò que en el seu moment li havia costat tant d'aconseguir.

Els dirigents del CF Vidreres, que com els de la resta d'equips de categories de regional són simples aficionats que s'han posat a dirigir un club, vam afrontar amb voluntat renovada i èmfasi desmesurat el repte d'intentar que el nostre equip mantingués la categoria. I això, com saben els aficionats i seguidors d'aquest club, ja no és possible des de fa unes quantes jornades. El descens a 3a Regional ja és un fet consumat irremediable.

És l'hora que els dirigents d'aquesta entitat ens plantejarem la realitat actual del club i, a la vegada, el futur

del futbol en un poble com el nostre i amb la tradició futbolística que ha arribat a tenir dins les contrades giro-nines. És l'hora d'acceptar que hi ha hagut errors, no solament en la planificació de la temporada, sinó d'un temps a aquesta part. És l'hora de saber rectificar... perquè, al cap i a la fi, rectificar és de savis.

I creiem que la millor manera de fer-ho és amb una reunió dels dirigents dels tres equips de futbol del poble -CF Vidreres, Sporting Caulès i Club Escola de Futbol Vidrerenca- per tal de trobar entre tots una solució. Una solució que no és altra que intentar buscar una alternativa bona i coherent per al jovent que sorgeixi del Club Escola de Futbol Vidrerenca, que seran els qui a la llarga han de representar aquest poble en les més altes categories futbolístiques de la província, com anys ençà.

No volem acabar aquest escrit sense expressar el nostre agraïment als jugadors i entrenadors del CF Vidreres que al llarg de la temporada han defensat els colors i nom d'aquest club, malgrat que al final no han tingut la compensació desitjada i s'han hagut de conformar amb el sol fet de gaudir jugant al futbol.

CF Vidreres

Ni enquestes ni històries

La veritat és que amb això de les enquestes passa el mateix que amb els biquinis, que et suggereixen tot el que ensenyen però t'amaguen el fonamental. I a més a més, en la majoria de les ocasions, et porten a la més profunda de les contradiccions.

I com que per mostra serveix un botó, no fa falta res més que fullejar una de les darreres enquestes del CIS (Centre d'Investigacions Sociològiques), en la qual, preguntats els ciutadans sobre la seva qualitat global de vida, un 61'7% assegura que, durant l'últim any, aquesta ha estat bona o molt bona. Mentrestant, un 14'2% confessa que els ha anat malament o molt malament. La mateixa enquesta afegeix que vuit de cada deu ciutadans diuen estar satisfets i no oculten que viuen millor en l'actualitat que en els últims quinze anys.

Però no acaba aquí l'optimisme col·lectiu perquè el 47% dels enquestats està fermament convençut que si l'avui és bo, el temps que ve serà millor i així, l'any 1999 es pot sortir de mare. Paral·lelament, el nombre de desconfiats es redueix al 5%, afirmant que no ho acaben de veure clar i apostant per a un pròxim exercici pitjor a l'actual.

En resum, és evident que el nombre de ciutadans que reconeixen de forma oberta una millor qualitat de vida i practiquen l'autocomplaença és significativament superior als que només divisen ombres a l'horitzó. Tot plegat permet, segons l'esmentada enquesta, que per primera vegada no aparegui la corrupció política entre les cinc primeres preocupacions que ens assalten a tots.

Estariem, doncs, entre el millor dels móns possibles, si no fos perquè, per a les nostres primeres autoritats econòmiques -Déu les beneeixi-, tot això no és suficient i pen-

sen que cal avançar més. És per aquest motiu que s'ha dissenyat el «Plan de Estabilidad 1999-2000», que suposarà el nostre ingrés definitiu en el selecte grup de països més rics del món, ja que del benèfic pla se'n desprèn que l'any 2002 s'eixugarà el dèficit públic.

Per aquest camí, i des d'ara mateix, seguirem creixent una mitjana del 3'3% anual, mantindrem la inflació aturada al 2%, crearem un milió tres-cents mil llocs de treball, s'augmentarà la inversió pública al voltant del 10% i, finalment, es mantindrà la despesa social.

I, per si tot això fos poc, està previst, estudiat i comprovat, que s'avançarà sensiblement en la renda per habitant, i es passarà del 78% actual a la mitjana europea al 83%. Algú en dona més? Què més podem demanar?

Però en ple somni d'abundància nacional, la Comissió Europea llença un gerro d'aigua freda al damunt de les nostres riques espatlles i diu que, per més bé que ens pensem que estem, encara ens falten vint-i-un anys, tota una generació, per arribar als nivells de vida actual dels nostres socis europeus.

Així que, o aquí ens enganyen continuament amb miratges i ens venen per qualitat de vida el que seria simple subsistència o els nostres companys comunitaris han descobert el cel i la terra des del seu naixement.

Potser, el més assenyat seria coincidir amb l'escepticisme lògic dels qui asseguren estar convençuts que una enquesta és una mentida demostrada científicament o amb aquells altres que afirmen que, a la vida, hi ha tres tipus de mentides: grans, petites i estadístiques. Per aquí van els trets.

Alfons Oliver i Aluàrt

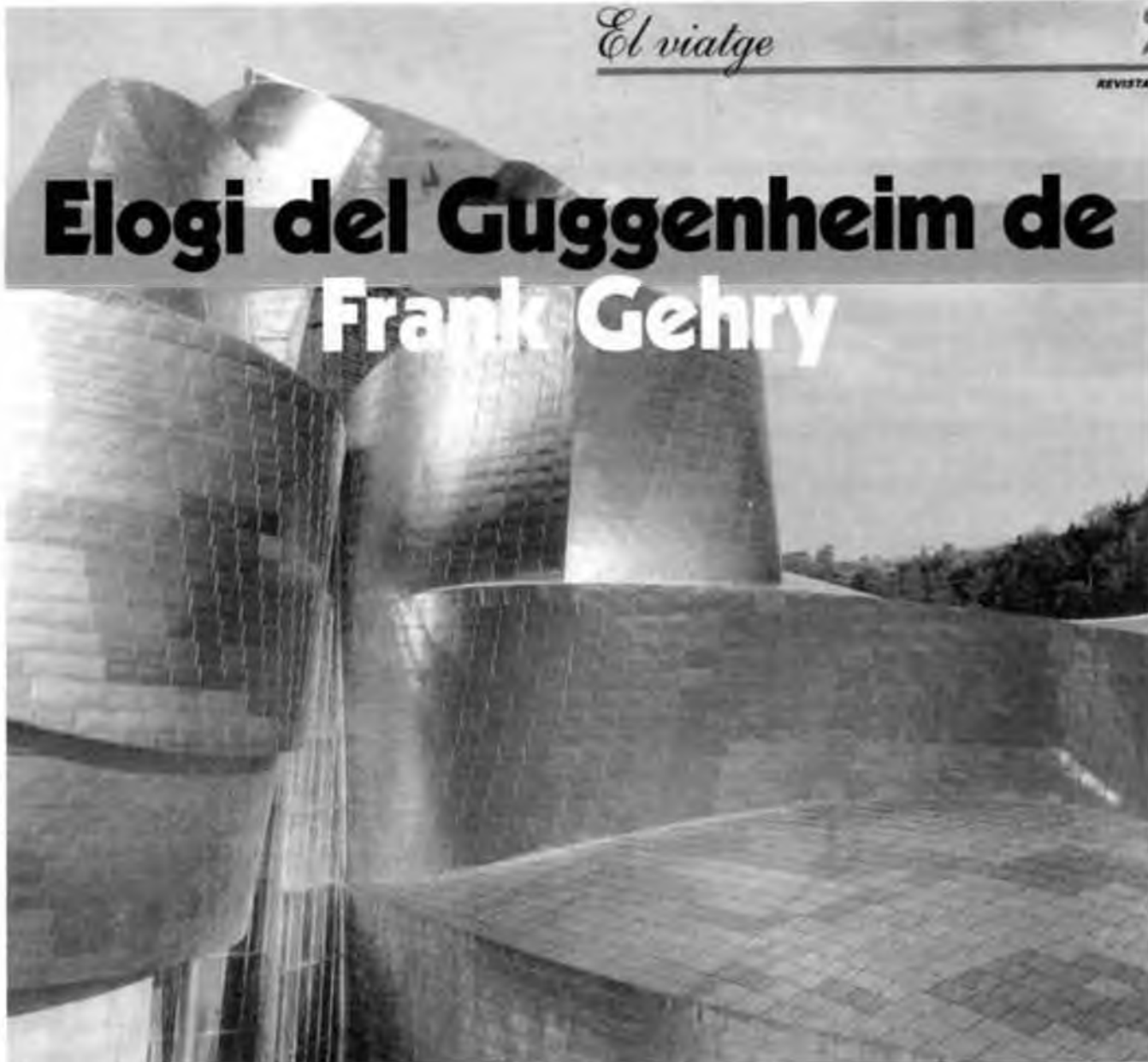
Canvis de plaques dels ciclomotors

A partir del 27 de juliol, les noves matriculacions dels ciclomotors s'han de fer directament a Tràfic de Girona.

Els que ja tenen la placa de l'Ajuntament, disposen d'un període de regularització que va del juliol de 1999 al març del 2001.

L'Ajuntament informarà per carta directament a cada titular de la data en què haurà de passar per les oficines municipals per tal de regularitzar les matrícules.

Elogi del Guggenheim de Frank Gehry

Detail de l'exterior de l'edifici del museu Guggenheim de Bilbao.

Ja fa mig any que vaig anar a visitar-lo i encara em dura la sensació agradable que em va produir el descobriment d'aquell meravellós museu.

Vaig anar-hi a peu des de l'hotel on estàvem allotjats i les sensacions que vaig tenir en acostar-m'hi van ser diverses i molt plaents.

Jo no tenia cap referència anterior del museu, ni tan sols l'havia vist en fotografia i això va fer que a més de les sensacions agradables, de les quals he parlat abans, s'hi afegís el factor sorpresa. Mentre m'hi anava acostant apareixien davant meu diferents perspectives de l'edifici molt suggerents, i si una m'agradava, l'altra més: des de la imatge d'un peix (tot el Guggenheim simula ser-ho), fins al «gosset» cobert de verd i de floretes que hi ha a l'esplanada de davant del museu, el jardí d'aigua del darrere, etc.

La sensació d'estar veient una obra mestra de l'arquitectura moderna actual en el sentit més ampli de la paraula (i que crec que perdurarà) es va consolidar un cop dins de l'edifici.

Les coses que més em van impressionar en entrar van ser la immensitat dels espais interiors, resolts amb formes corbes i la llum especial, molt clara, que entra gràcies a les estructures de vidre.

Els tres dies que vàrem passar a Bilbao ens van per-

metre gaudir de l'espectacle únic de poder veure el museu amb sol, amb pluja, de dia, de nit i al capvespre, totes les imatges eren sempre canviants i acollidores, ja que la superfície del museu està recoberta d'unes planxes de titani que li confereixen un tacte molt especial i la llum les acaricia amb suavitat.

A més a més, penso que la construcció d'aquest ha fet canviar moltíssim la ciutat de Bilbao, ja que també ha modificat l'entorn favorablement sense fer-ho d'una forma artificial (botigues, restaurants, etc.).

Vaja, que si no sabeu què fer algun «pont»: cap a Bilbao falta gent, a fer cultura i a passar-ho bé. Ah! per als qui teniu canalla, s'hi pot anar perfectament, ja que dins del museu no cal estar en silenci i l'espai és prou gran perquè hi càpiga tothom.

Visites recomanades:

- * El barri antic de Bilbao, que es diu Casco Viejo.
- * Plentzia, petit poblet que hi ha als afores de Bilbao (s'hi pot anar amb metro).
- * Ntra. Sra. d'Artxanda (és com el Montjuïc de Barcelona), s'hi pot anar amb funicular i es veu tot Bilbao. És recomanable anar-hi al vespre. ■

Roser Balmanya

Restaurant Mas Cabanyes

El restaurant Mas Cabanyes es troba emplaçat en una masia construïda l'any 1876, però es té coneixement que la masia original ja existia a l'Edat Mitjana Alta. La masia actual es va construir per encàrrec de la coneguda família Bernal (un dels seus membres va inventar el Chupa-Chups), que també va fer construir el pont que travessa la riera de Mas Cabanyes, a sota de la qual es troba la famosa font d'Aiguaviva, antiga cova en la qual s'amagaven els lladres i els estraperlistes.

Com a curiositat, cal assenyalar que una part de la masia es troba en el terme municipal de Lloret de Mar i l'altra part en el de Vidreres, motiu pel qual hi havia la tradició d'empadronar els nounats a Vidreres i d'enterrar els linats a Lloret.

Des que el dia de Sant Joan de l'any 1977 va obrir les seves portes, després de fer restaurar la masia, el restaurant sempre ha estat regentat per la família Achon-Masana, que sempre ha intentat donar un bon servei als seus clients, tot i els inevitables alts i baixos.

La família Achon-Masana, sempre atenta i disposada per als seus clients i amics, és una família nombrosa molt peculiar i els seus membres sempre han estat presents en molts àmbits del municipi de Vidreres: construcció, comerç, formació, educació...

Des de la seva obertura, el restaurant ha anat registrant diversos canvis per tal d'adaptar-se al que passava al seu voltant, una prova d'això la trobem en l'evolució que ha patit el bar, que s'ha ampliat i modernitzat per tractar de donar el millor servei possible als seus clients de sempre. Cal esmentar també a les seves empleades, totes dones, perquè desenvolupen una feina excel·lent i transmeten un bon ambient a la clientela.

El restaurant destaca per la seva cuina cent per cent casolana, l'ambient familiar, una decoració agradable i un preu econòmic. En la seva variada carta es pot trobar tant carn com peix, així com els seus plats casolans: «laves a la catalana», «peus de ministre», «galta al forn», «vedella amb bolets»...

La recepta Peus de porc a la Catalana

Ingredients:

(per a 4 persones):

6 peus de porc, ous, oli, aigua, sal, 15 ametlles torrades, 1 llesca de pa fregit, 2 grans d'all, 1 ceba grossa i 1 lligat compost d'una fulla de llorer, una mica de farigola i julivert fresc.

Elaboració:

Netegeu els peus de porc amb la flama que fa l'alcohol encès, o bé els gas, i obnu-los pel mig fins a obtenir 12 unitats, que se salen una mica i es posen al foc dins d'una olla amb força aigua, el lligat, més sal, clau i una mica de pebre negre (també es pot fer en una olla exprés). Un cop fets, s'han d'escórrer i assecar amb un drap i es reserva una mica del brou.

Bateu els ous i arrebosseu els peus de porc, primer amb farina, després en els ous batuts i finalment fregiu-los en oli calent. Amb la resta d'oli fregirem la ceba pelada i tallada, que després posarem en una cassola on haurem dipositat també els peus de porc.

Paralelament, en el morter, farem una picada amb els grans d'all pelats i picats, les ametlles i la llesca de pa fregit, picada a la qual afegirem una cullerada del brou que hem reservat.

Finalment, afegirem la picada a la cassola on hi ha els peus de porc i la ceba fregida i la deixarem al foc fins que arrenqui el bull.

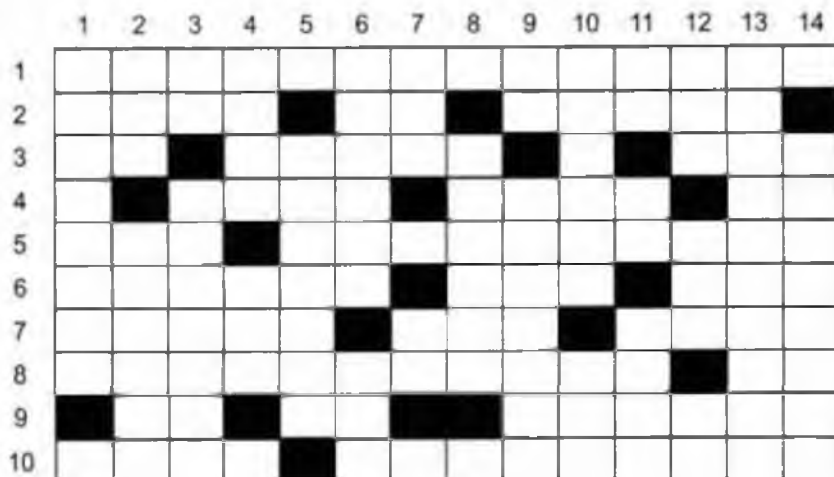
Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- Prova en què participà el Club Esportiu les Rabasses l'any passat. 2- Al revés, tracti amb iode. Preposició. Que es té per molt i ho demostra en les seves maneres arrogants i/o desdenyoses. 3- Romanes que fan ciclisme. Al revés, lloscos. Vocal de casa allò que hom diu. 4- Cinquanta romans que van en mangala. Al revés, el de més circumferència de Vidreres es troba a l'Hort d'en Caulès. Tanquen el pavelló. 5- Aniré. Porcells, garrins. 6- Pares del marit o de la muller, respecte al cònjuge. Nebots sense cap ni peus. Al revés, capa sòlida que es forma a la superfície de la llet. 7- Ceràmica o pintura realitzada en un mur. Nom de lletra grega. Vent fred. 8- Al revés, sadollaré. Romanes que surten a l'abril. 9- Article d'anyell. Expressió usada

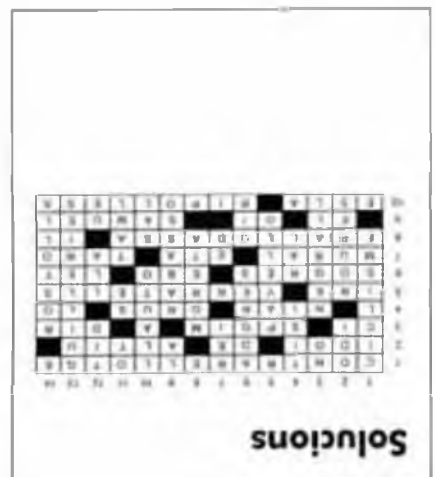
per demanar la confirmació del que es diu. Jutge, profeta i sacerdot d'Israel, del segle IX a C. 10- Riu afluent del Duero que neix al peu dels Picos de Europa. Actual nom de l'ovella del país abans coneguda amb el nom de muntanyenca.

VERTICALS: 1- Esport que sempre ha comptat amb molts afeccionats a Vidreres. Sigla de l'est. 2- Aversió. A Vidreres també n'hi ha de ben grossos. 3- La negació. Clap que es destaca d'allò que el circumda pel seu color fosc. 4- Tuberculosi pulmonar. Camí que usava el rei. Preposició de pas. 5- Consonant de raó. El de Vidreres va ser inaugurat el passat dia 31 de gener. 6- Tens com un culte per alguna persona o alguna cosa. Ésser present a missa. 7- Monarca. La que

més porta un carro carregat de sorra. Nom de consonant invertit. Llatina. 8- Una vocal de can Negrell. Nom de la gossa que vigilava el ramat d'en Josep Miquela quan aquest s'adormia. Obre el pavelló. 9- Nota d'ovella. Rabassa del bruc (i altres arbusts). 10- Aliatge de coure i de zinc que a vegades s'ensenya. Clorur de sodi que es posa a la taula. 11- Nom d'un sant que va ser bisbe d'Urgell. No ignoro pas. Un malt mal servit. 12- Al revés, el qui té animadversió a algú li fica això a l'ull. Conjunt de forasters sense la forastera. Dues sense limitacions. 13- Al mig d'aquest massís hi haurà l'amagatall del GEV. 14- L'altra vocal de can Negrell. Fa pasturar el ramat pels rostolls.

Giralt

Temps era temps

Concert de Festa Major a l'envelat. (Arxiu Ramon Garriga)

Imatge bucòlica del Pont de Ferro amb ànecs i arbreda. (Foto: Paquita Boada)